

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► **B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/1938**
af 25. oktober 2017
om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningsikkerheden og ophævelse af forordning (EU)
nr. 994/2010
(EØS-relevant tekst)
(EUT L 280 af 28.10.2017, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/517 af 18. november 2021	L 104	53	1.4.2022
► <u>M2</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1032 af 29. juni 2022	L 173	17	30.6.2022

Berigtiget ved:

- **C1** Berigtigelse, EUT L 245 af 22.9.2022, s. 70 (2022/1032)

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU)
2017/1938**

af 25. oktober 2017

**om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsynings sikkerheden og
ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010**

(EØS-relevant tekst)

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes bestemmelser med henblik på beskyttelse af gasforsynings sikkerheden i Unionen ved at sikre, at det indre marked for naturgas (»gas«) fungerer hensigtsmæssigt og uafbrudt, ved at gøre det muligt at træffe ekstraordinære foranstaltninger, der skal gennemføres, når markedet ikke længere kan levere de påkrævede gasforsyninger, herunder solidaritetsforanstaltning som en sidste udvej, og ved klart at definere og fordele ansvarsområderne mellem naturgas-virksomheder, medlemsstaterne og Unionen for såvel forebyggende foranstaltninger som reaktionen på konkrete gasforsyningsafbrydelser. Ved denne forordning fastsættes også gennemsigtige mekanismer vedrørende solidarisk koordinering af planlægningen vedrørende og reaktionen på nødsituationer på nationalt niveau, regionalt niveau og EU-niveau.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »sikkerhed«: sikkerhed som defineret i artikel 2, nr. 32), i direktiv 2009/73/EF
- 2) »kunde«: kunde som defineret i artikel 2, nr. 24), i direktiv 2009/73/EF
- 3) »privatkunde«: privatkunde som defineret i artikel 2, nr. 25), i direktiv 2009/73/EF
- 4) »væsentlig social tjeneste«: en tjeneste, der vedrører sundhedspleje, væsentlig social omsorg, beredskab, sikkerhed, uddannelse eller offentlig administration
- 5) »beskyttet kunde«: en privatkunde, som er tilsluttet et gasdistributionsnet, og derudover, hvis den pågældende medlemsstat træffer afgørelse herom, en eller flere af følgende, forudsat at de i litra a) og b) omhandlede virksomheder eller tjenester tilsammen ikke udgør mere end 20 % af det samlede årlige gasforbrug i den pågældende medlemsstat:
 - a) små eller mellemstore virksomheder, forudsat de er tilsluttet et gasdistributionsnet
 - b) en væsentlig social tjeneste, forudsat den er tilsluttet et gasdistributions- eller transmissionsnet

▼B

- c) en fjernvarmeinstallation, i det omfang den leverer varme til privatkunder, små eller mellemstore virksomheder eller væsentlige sociale tjenester, forudsat at en sådan installation ikke kan skifte til andre brændsler end gas
- 6) »solidaritetsbeskyttet kunde«: en privatkunde, som er tilsluttet et gasdistributionsnet; »solidaritetsbeskyttet kunde« kan derudover omfatte en eller begge af følgende:
 - a) en fjernvarmeinstallation, hvis der er tale om en beskyttet kunde i den pågældende medlemsstat, og kun for så vidt som den leverer varme til privatkunder eller væsentlige sociale tjenester, bortset fra tjenester, der vedrører uddannelse og offentlig administration
 - b) en væsentlig social tjeneste, hvis der er tale om en beskyttet kunde i den pågældende medlemsstat, bortset fra tjenester, der vedrører uddannelse og offentlige administration
- 7) »kompetent myndighed«: en national offentlig myndighed på regeringsplan eller en national regulerende myndighed, der er udpeget af en medlemsstat til at sikre gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning
- 8) »national regulerende myndighed«: en national regulerende myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 39, stk. 1, i direktiv 2009/73/EF
- 9) »naturgasvirksomhed«: naturgasvirksomhed som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2009/73/EF
- 10) »gasforsyningskontrakt«: gasforsyningskontrakt som defineret i artikel 2, nr. 34), i direktiv 2009/73/EF
- 11) »transmission«: transmission som defineret i artikel 2, nr. 3), i direktiv 2009/73/EF
- 12) »transmissionssystemoperatør«: transmissionssystemoperatør som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2009/73/EF
- 13) »distribution«: distribution som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2009/73/EF
- 14) »distributionssystemoperatør«: distributionssystemoperatør som defineret i artikel 2, nr. 6), i direktiv 2009/73/EF
- 15) »sammenkoblingslinje«: sammenkoblingslinje som defineret i artikel 2, nr. 17), i direktiv 2009/73/EF
- 16) »nødforsyningskorridorer«: EU-gasforsyningsruter, der hjælper medlemsstaterne med bedre at kunne afhjælpe virkningerne af potentielle afbrydelser af forsyning eller infrastruktur
- 17) »lagerkapacitet«: lagerkapacitet som defineret i artikel 2, nr. 28), i forordning (EF) nr. 715/2009
- 18) »teknisk kapacitet«: teknisk kapacitet som defineret i artikel 2, nr. 18), i forordning (EF) nr. 715/2009
- 19) »uafbrydelig kapacitet«: uafbrydelig kapacitet som defineret i artikel 2, nr. 16), i forordning (EF) nr. 715/2009

▼B

- 20) »afbrydelig kapacitet«: afbrydelig kapacitet som defineret i artikel 2, nr. 13), i forordning (EF) nr. 715/2009
- 21) »kapacitet ved en LNG-facilitet«: kapacitet ved en LNG-facilitet som defineret i artikel 2, nr. 24), i forordning (EF) nr. 715/2009
- 22) »LNG-facilitet«: LNG-facilitet som defineret i artikel 2, nr. 11), i direktiv 2009/73/EF
- 23) »lagerfacilitet«: lagerfacilitet som defineret i artikel 2, nr. 9), i direktiv 2009/73/EF
- 24) »system«: system som defineret i artikel 2, nr. 13), i direktiv 2009/73/EF
- 25) »systembruger«: systembruger som defineret i artikel 2, nr. 23), i direktiv 2009/73/EF
- 26) »hjælpfunktioner«: hjælpefunktioner som defineret i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2009/73/EF

▼M2

- 27) »fyldningsforløb«: en række mellemliggende mål for de underjordiske gaslagerfaciliteter i hver medlemsstat som anført i bilag Ia for 2022 og for de følgende år fastsat i overensstemmelse med artikel 6a
- 28) »fyldningsmål«: et bindende mål for fyldningsniveauet for den aggregerede kapacitet i de i underjordiske gaslagerfaciliteter
- 29) »strategisk oplagring«: underjordisk oplagring eller del af en underjordisk oplagring af ikkeflydende naturgas, som transmissionssystemoperatører, en enhed udpeget af medlemsstaterne eller en virksomhed indkøber, forvalter og lagrer, og som kun må frigives efter forudgående underretning eller en offentlig myndigheds tilladelse til frigivelse, og som normalt frigives i tilfælde af:
 - a) større forsyningsknaphed
 - b) en forsyningsafbrydelse eller
 - c) en erklæret nødsituation som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra c)
- 30) »balanceringslager«: ikkeflydende naturgas, som
 - a) transmissionssystemoperatører eller en enhed udpeget af medlemsstaterne indkøber, forvalter og lagrer underjordisk udelukkende med henblik på at varetage funktioner som transmissionssystemoperatører og med gasforsyningssikkerheden for øje, og

▼M2

- b) kun indgår i lastfordelingen, hvis det er nødvendigt for at holde systemet i drift under sikre og pålidelige forhold i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2009/73/EF og artikel 8 og 9 i forordning (EU) nr. 312/2014
- 31) »underjordisk gaslagerfacilitet«: en lagerfacilitet som defineret i artikel 2, nr. 9), i direktiv 2009/73/EF, som anvendes til oplagring af naturgas, herunder balanceringslagre, og som er tilsluttet et transmissions- eller distributionssystem, bortset fra sfæriske lagre eller rørslagre over jorden.

▼B*Artikel 3***Ansvar for gasforsyningsikkerheden**

1. Gasforsyningsikkerheden er et fælles ansvar, som påhviler naturgasvirksomhederne, medlemsstaterne, navnlig gennem deres kompetente myndigheder, og Kommissionen, inden for deres respektive aktivitets- og kompetenceområder.
2. Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed. De kompetente myndigheder samarbejder om gennemførelsen af denne forordning. Medlemsstaterne kan give den kompetente myndighed mulighed for at uddelegere specifikke opgaver, der er fastsat i denne forordning, til andre organer. Uddelegerer de kompetente myndigheder opgaven bestående i at erklære et af de i artikel 11, stk. 1, omhandlede kriseniveauer, kan de kun gøre dette til en offentlig myndighed, en transmissions-systemoperatør eller en distributionssystemoperatør. Uddelegerede opgaver varetages under den kompetente myndigheds tilsyn og specificeres i den forebyggende handlingsplan og i nødplanen.
3. Hver medlemsstat underretter uden forsinkelse Kommissionen om og offentliggør navnet på sin kompetente myndighed og om enhver ændring i den henseende.
4. Når den kompetente myndighed gennemfører foranstaltningerne i denne forordning, fastlægger den rollerne og ansvarsområderne for de forskellige berørte aktører på en sådan måde, at der sikres en tilgang på tre niveauer, som i første omgang inddrager de relevante naturgasvirksomheder, elektricitetsvirksomheder, hvis det er relevant, og industrien, i anden omgang medlemsstaterne på nationalt eller regionalt niveau og i tredje omgang Unionen.
5. Kommissionen koordinerer de kompetente myndigheders foranstaltninger på regionalt niveau og EU-niveau i medfør af denne forordning, bl.a. gennem Gaskoordinationsgruppen eller, navnlig i tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau, jf. artikel 12, stk. 1, gennem krisestyingsgruppen, jf. artikel 12, stk. 4.

▼B

6. I tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau samarbejder og udveksler transmissionssystemoperatørerne oplysninger ved hjælp af ReCo System for Gas, der er oprettet af ENTSG. ENTSG underretter Kommissionen og de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater herom.

7. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, identificeres de vigtigste grænseoverskridende risici for gasforsyningssikkerheden i Unionen, og risikogrupper etableres på dette grundlag. Disse risikogrupper danner grundlag for et forstærket regionalt samarbejde med henblik på at øge gasforsyningssikkerheden og skal gøre det muligt at indgå aftaler om passende og effektive grænseoverskridende foranstaltninger i alle de berørte medlemsstater i eller uden for risikogrupperne langs nødforsyningskorridorerne.

Listen over de pågældende risikogrupper og deres sammensætning er fastsat i bilag I. Sammensætningen af risikogrupperne er ikke til hinder for andre former for regionalt samarbejde, der gavner forsyningssikkerheden.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19 for at ajourføre risikogruppernes sammensætning, jf. bilag I, ved at ændre nævnte bilag for at afspejle udviklingen i de vigtigste grænseoverskridende risici for gasforsyningssikkerheden i Unionen og dens indvirkning på medlemsstaterne, idet der tages hensyn til resultatet af simuleringen omfattende hele Unionen af scenarier for gasforsynings- og infrastrukturafbrydelser, der gennemføres af ENTSG, jf. artikel 7, stk. 1. Inden ajourføringen foretages, hører Kommissionen Gaskoordinationsgruppen i den i artikel 4, stk. 4, omhandlede sammensætning om udkastet til ajourføring.

*Artikel 4***Gaskoordinationsgruppen**

1. Der oprettes en gaskoordinationsgruppe for at lette koordineringen af foranstaltninger vedrørende gasforsyningssikkerheden. Gaskoordinationsgruppen skal bestå af repræsentanter for medlemsstaterne, navnlig repræsentanter for deres kompetente myndigheder, samt for Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (»agenturet«), ENTSG og de repræsentative organer for den pågældende industri og for de relevante kunder. Kommissionen fastlægger i samråd med medlemsstaterne gruppens sammensætning, idet den sikrer, at den er fuldt repræsentativ. Kommissionen har formandskabet i Gaskoordinationsgruppen. Gaskoordinationsgruppen vedtager selv sin forretningsorden.

2. Gaskoordinationsgruppen hører og bistår Kommissionen, især i spørgsmål vedrørende:

- a) gasforsyningssikkerheden til enhver tid og mere specifikt i tilfælde af en nødsituation
- b) alle oplysninger af relevans for gasforsyningssikkerheden på nationalt og regionalt niveau samt på EU-niveau
- c) bedste praksis og mulige retningslinjer for alle berørte parter

▼B

- d) gasforsyningssikkerhedsniveauet, benchmarks og vurderingsmetoder
- e) nationale og regionale scenarier samt EU-scenarier og afprøvning af beredskabsniveauerne
- f) vurderingen af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne, sammenhængen mellem de forskellige planer samt gennemførelsen af de foranstaltninger, der indgår heri
- g) koordineringen med de kontraherende parter i Energifællesskabet og med andre tredjelande af foranstaltninger med henblik på at afhjælpe en EU-nødsituation
- h) bistand, som de mest påvirkede medlemsstater har behov for.

3. Kommissionen indkalder regelmæssigt Gaskoordinationsgruppen og videregiver de oplysninger, den har modtaget fra de kompetente myndigheder, samtidig med, at forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

4. Kommissionen kan indkalde Gaskoordinationsgruppen i en sammensætning, der er begrænset til repræsentanterne for medlemsstaterne og navnlig deres kompetente myndigheder. Kommissionen indkalder Gaskoordinationsgruppen i denne begrænsede sammensætning, hvis en eller flere af repræsentanterne for medlemsstaterne og navnlig for deres kompetente myndigheder anmoder herom. I så fald finder artikel 16, stk. 2, ikke anvendelse.

*Artikel 5***Infrastrukturstandard**

1. Hver enkelt medlemsstat eller, hvis en medlemsstat beslutter det, dennes kompetente myndighed sikrer, at de nødvendige foranstaltninger er truffet, således at hvis der indtræffer en afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur, er den tekniske kapacitet i den resterende infrastruktur, som er fastsat i henhold til $N - 1$ -formlen, jf. punkt 2 i bilag II, i stand til, uden at det berører denne artikels stk. 2, at dække det beregnede områdes samlede gas efterspørgsel i løbet af en dag med usædvanlig stor gas efterspørgsel, hvilket forekommer med en statistisk sandsynlighed én gang hvert 20. år. Der tages i denne forbindelse hensyn til gasforbrugstendenser, de langsigtede virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger og udnyttelsesraterne for den eksisterende infrastruktur.

Forpligtelsen i dette stykkes første afsnit berører ikke transmissions-systemoperatørernes ansvar for at foretage de tilsvarende investeringer og transmissionssystemoperatørernes forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 715/2009 og direktiv 2009/73/EF.

2. Forpligtelsen til at sikre, at den resterende infrastruktur har den tekniske kapacitet til at dække den samlede gas efterspørgsel som omhandlet i denne artikels stk. 1, anses også for opfyldt, hvis den kompetente myndighed i den forebyggende handlingsplan dokumenterer, at der med passende markedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden i tilstrækkelig grad og rettidigt kan kompenseres for en gasforsyningsafbrydelse. Med henblik herpå beregnes $N - 1$ -formlen som fastsat i bilag II, punkt 4.

▼B

3. Hvis det er relevant i henhold til den i artikel 7 omhandlede risikovurdering, kan de kompetente myndigheder i nabomedlemsstater aftale at opfylde forpligtelsen i nærværende artikels stk. 1 i fællesskab. I så fald fremlægger de kompetente myndigheder beregningen af $N - 1$ -formlen i risikovurderingen sammen med en redegørelse i de regionale kapitler i de forebyggende handlingsplaner for, hvordan de aftalte ordninger opfylder denne forpligtelse. Bilag II, punkt 5, finder anvendelse.

4. Transmissionssystemoperatørerne muliggør permanent fysisk kapacitet til transport af gas i begge retninger (»tovejskapacitet«) på alle sammenkoblinger mellem medlemsstaterne, undtagen:

- a) på forbindelser til produktionsfaciliteter, LNG-faciliteter og distributionsnet eller
- b) hvis der er indrømmet en undtagelse fra denne forpligtelse efter en detaljeret vurdering og efter høring af andre medlemsstater og Kommissionen i overensstemmelse med bilag III.

Bilag III finder anvendelse på den procedure, der skal muliggøre eller forbedre tovejskapaciteten på en sammenkobling, og på proceduren for opnåelse eller forlængelse af en undtagelse fra denne forpligtelse. Kommissionen offentliggør listen over undtagelser og ajourfører den.

5. Et forslag om at muliggøre eller forbedre tovejskapaciteten eller en anmodning om at opnå eller få forlænget en undtagelse skal omfatte en cost-benefit-analyse udarbejdet på grundlag af metoderne i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 ⁽¹⁾ og skal være baseret på følgende elementer:

- a) en vurdering af markedsefterspørgslen
- b) forventet efterspørgsel og udbud
- c) de mulige økonomiske konsekvenser for den eksisterende infrastruktur
- d) en gennemførlighedsundersøgelse
- e) omkostningerne ved tovejskapaciteten, herunder den nødvendige styrkelse af transmissionssystemet og
- f) fordelene for gasforsynings sikkerheden under hensyntagen til det mulige bidrag fra tovejskapaciteten til at opfylde infrastrukturstandard, som er fastsat i denne artikel.

6. De nationale regulerende myndigheder skal tage hensyn til de effektivt afholdte omkostninger, som påløber ved at opfylde forpligtelsen i denne artikels stk. 1, og de omkostninger, der påløber ved at muliggøre tovejskapacitet, for at give passende incitament, når der

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39).

▼B

fastsættes eller godkendes tariffer eller metodologier på en gennemsigtig og detaljeret måde i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EF) nr. 715/2009 og artikel 41, stk. 8, i direktiv 2009/73/EF.

7. I det omfang en investering, der muliggør eller forbedrer tovejskapaciteten, ikke kræves af markedet, men anses for nødvendig med henblik på gasforsyningssikkerheden, og hvis denne investering medfører omkostninger i mere end én medlemsstat eller i én medlemsstat til fordel for en anden medlemsstat, træffer de nationale regulerende myndigheder i alle berørte medlemsstater en koordineret afgørelse om fordeling af omkostningerne, inden der træffes afgørelse om investeringer. Fordelingen af omkostningerne tager hensyn til principperne beskrevet og elementerne indeholdt i artikel 12, stk. 4, i forordning (EU) nr. 347/2013, navnlig fordelene ved investeringerne i infrastruktur i forhold til den øgede gasforsyningssikkerhed for de pågældende medlemsstater og investeringer, der allerede er foretaget i den omhandlede infrastruktur. Fordelingen af omkostningerne må ikke uretmæssigt forvride konkurrencen og den effektive funktion af det indre marked og skal søge at undgå enhver uretmæssig fordrejende virkning på markedet.

8. Den kompetente myndighed sikrer, at ny transmissionsinfrastruktur bidrager til gasforsyningssikkerheden ved at udvikle et veltilsluttet net, herunder, hvis det er relevant, ved hjælp af et tilstrækkeligt antal grænseoverskridende indgangs- og udgangspunkter i forhold til markedets efterspørgsel og de konstaterede risici.

Den kompetente myndighed vurderer, idet gas- og elsystemerne betragtes fra et integreret perspektiv, i forbindelse med risikovurderingen, om der findes interne flaskehalse, og hvorvidt den nationale indgangskapacitet og de nationale infrastrukturer, navnlig transmissionsnettene, er i stand til at tilpasse de nationale og grænseoverskridende gasstrømme til scenariet for afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur på nationalt niveau og den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for den risikogruppe, der er fastsat i risikovurderingen.

9. Uanset denne artikels stk. 1, og på de betingelser, der er fastsat i nærværende stykke, er Luxembourg, Slovenien og Sverige ikke bundet af, men skal tilstræbe at opfylde forpligtelsen i, nævnte stykke, samtidig med at gasforsyningerne til beskyttede kunder sikres i overensstemmelse med artikel 6.

Undtagelsen finder anvendelse på Luxembourg, forudsat at landet:

- a) har mindst to sammenkoblingslinjer med andre medlemsstater
- b) har mindst to forskellige gasforsyningskilder og
- c) ikke har gaslagerfaciliteter på sit område.

▼B

Undtagelsen finder anvendelse på Slovenien, forudsat at landet:

- a) har mindst to sammenkoblingslinjer med andre medlemsstater
- b) har mindst to forskellige gasforsyningskilder og
- c) hverken har gaslagerfaciliteter eller en LNG-facilitet på sit område.

Undtagelsen finder anvendelse på Sverige, forudsat at:

- a) landet ikke har gastransit til andre medlemsstater på sit område
- b) landet har et årligt indenlandsk gasforbrug på mindre end 2 Mtoe, og
- c) gas udgør mindre end 5 % af landets samlede primære energiforbrug.

Luxembourg, Slovenien og Sverige underretter Kommissionen om enhver ændring, der berører betingelserne i dette stykke. Den i dette stykke fastsatte undtagelse ophører med at finde anvendelse, hvis mindst en af disse betingelser ikke længere er opfyldt.

Som led i den nationale risikovurdering, der gennemføres i henhold til artikel 7, stk. 3, beskriver Luxembourg, Slovenien og Sverige situationen med hensyn til de i nærværende stykke fastsatte respektive betingelser og udsigten til at opfylde forpligtelsen i nærværende artikels stk. 1 under hensyntagen til de økonomiske konsekvenser af opfyldelsen af infrastrukturstandard, udviklingen på gasmarkedet og gasinfrastrukturprojekterne i risikogruppen. På grundlag af oplysningerne i den nationale risikovurdering, og såfremt de respektive betingelser i nærværende stykke stadig er opfyldt, kan Kommissionen beslutte, at undtagelsen fortsat kan finde anvendelse i yderligere fire år. I tilfælde af en positiv afgørelse gentages proceduren i dette afsnit efter fire år.

Artikel 6

Gasforsyningsstandard

1. Den kompetente myndighed kræver, at de naturgasvirksomheder, som den udpeger, træffer foranstaltninger for at sikre gasforsyningen til medlemsstatens beskyttede kunder i hvert af følgende tilfælde:

- a) ved ekstreme temperaturer i en spidsbelastningsperiode på syv dage, der forekommer med en statistisk sandsynlighed én gang hvert 20. år
- b) i en hvilken som helst periode på 30 dage med usædvanlig stor gasefterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed én gang hvert 20. år
- c) i en periode på 30 dage i tilfælde af afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur under gennemsnitlige vinterforhold.

▼B

Senest den 2. februar 2018 meddeler hver medlemsstat Kommissionen sin definition af beskyttede kunder, de beskyttede kunders årlige gasforbrugsmængde og denne forbrugsmængdes procentandel af det samlede årlige gasforbrug i den pågældende medlemsstat. Hvis en medlemsstat i sin definition af beskyttede kunder medtager de i artikel 2, nr. 5), litra a) eller b), omhandlede kategorier, angiver den gasforbrugsmængden for kunder i disse kategorier og hver af disse kundegrupper procentandel af det samlede årlige gasforbrug.

Den kompetente myndighed udpeger de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede naturgasvirksomheder og anfører dem i den forebyggende handlingsplan.

Alle nye planlagte ikkemarkedsbaserede foranstaltninger til sikring af gasforsyningsstandarden skal følge proceduren i artikel 9, stk. 4-9.

Medlemsstaterne kan opfylde forpligtelsen i første afsnit ved at gennemføre energieffektivitetsforanstaltninger eller ved at erstatte gas med en anden energikilde, bl.a. vedvarende energikilder, i det omfang der opnås samme niveau af beskyttelse.

2. En forhøjet gasforsyningsstandard, som går ud over perioden på 30 dage i stk. 1, litra b) og c), eller enhver anden forpligtelse, som er pålagt under henvisning til gasforsynings sikkerheden, skal være baseret på risikovurderingen, skal afspejles i den forebyggende handlingsplan og:

- a) skal overholde artikel 8, stk. 1
- b) må ikke indvirke negativt på en medlemsstats evne til at forsyne sine beskyttede kunder med gas i overensstemmelse med nærværende artikel i tilfælde af en nødsituation på nationalt niveau, regionalt niveau eller EU-niveau og
- c) skal overholde artikel 12, stk. 5, i tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau.

Kommissionen kan kræve en redegørelse, der viser de i første afsnit omhandlede foranstaltningers overholdelse af de deri fastsatte betingelser. Den pågældende redegørelse offentliggøres af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der indfører foranstaltningen.

Enhver ny ikkemarkedsbaseret foranstaltning i medfør af nærværende stykkes første afsnit, der vedtages den 1. november 2017 eller derefter, skal efterkomme proceduren i artikel 9, stk. 4-9.

3. Ved udløbet af de perioder, der er fastsat af den kompetente myndighed i overensstemmelse med stk. 1 og 2, eller under forhold, der er værre end de i stk. 1 fastsatte, bestræber den kompetente myndighed og naturgasvirksomhederne sig på så vidt muligt at opretholde gasforsyningen, navnlig til beskyttede kunder.

▼B

4. De forpligtelser, der pålægges naturgasvirksomheder for at opfylde de i denne artikel fastsatte gasforsyningsstandarder, skal være ikkediskriminerende og må ikke påføre disse virksomheder en urimelig byrde.

5. Naturgasvirksomhederne har lov til, hvor dette er relevant, at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne artikel på regionalt niveau eller EU-niveau. De kompetente myndigheder må ikke kræve, at de i denne artikel fastsatte standarder skal opfyldes udelukkende med infrastruktur, som findes inden for deres område.

6. De kompetente myndigheder sikrer, at betingelserne for forsyning til beskyttede kunder fastsættes, uden at disse berører et velfungerende indre energimarked, og til en pris, som er i overensstemmelse med forsyningens markedsværdi.

▼M2*Artikel 6a***Fyldningsmål og fyldningsforløb**

1. Med forbehold af stk. 2-5 skal medlemsstaterne opfylde følgende fyldningsmål for den aggregerede kapacitet for alle underjordiske gaslagerfaciliteter, som er beliggende på deres område og er direkte sammenkoblet med et markedsområde på deres område, og for lagerfaciliteter anført i bilag Ib senest den 1. november hvert år:

a) for 2022: 80 %

b) fra 2023: 90 %.

Med henblik på overholdelsen af dette stykke tager medlemsstaterne hensyn til målet om at beskytte gasforsyningsikkerheden i Unionen i overensstemmelse med artikel 1.

2. Uanset stk. 1, og uden at det berører andre medlemsstaters forpligtelser til at fylde de pågældende underjordiske gaslagerfaciliteter, reduceres fyldningsmålet for hver medlemsstat, hvor de underjordiske gaslagerfaciliteter er beliggende, til en mængde, der svarer til 35 % af det gennemsnitlige årlige gasforbrug i de foregående fem år i den pågældende medlemsstat.

3. Uanset stk. 1, og uden at det berører andre medlemsstaters forpligtelser til at fylde de pågældende underjordiske gaslagerfaciliteter reduceres fyldningsmålet for hver medlemsstat, hvor de underjordiske gaslagerfaciliteter er beliggende, med den mængde, der blev leveret til tredjelande i referenceperioden 2016-2021, hvis den gennemsnitlige leverede mængde var over 15 TWh om året i udtrækningsperioden for gasoplagring (oktober-april).

4. For de underjordiske gaslagerfaciliteter, der er anført i bilag Ib, gælder fyldningsmålene i henhold til stk. 1 og fyldningsforløbene i henhold til stk. 7. Detaljerne for hver medlemsstats forpligtelser fastsættes i en bilateral aftale i overensstemmelse med bilag Ib.

▼ **M2**

5. En medlemsstat kan delvis opfylde fyldningsmålet ved at medregne den LNG, der opbevares fysisk og er til rådighed i dens LNG-faciliteter, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) Gassystemet har en betydelig LNG-lagerkapacitet, der årligt tegner sig for mere end 4 % af det gennemsnitlige nationale forbrug i de foregående fem år.
- b) Medlemsstaten har pålagt gasleverandører en forpligtelse til at oplagre minimumsmængder af gas i underjordiske gaslagerfaciliteter og/eller LNG-lagerfaciliteter i overensstemmelse med artikel 6b, stk. 1, litra a).

6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at opfylde følgende mellemliggende mål eller til at sikre, at de opfyldes:

- a) for 2022: som fastsat i bilag Ia, og
- b) fra 2023: i overensstemmelse med stk. 7.

7. For 2023 og de følgende år forelægger hver medlemsstat med underjordiske gaslagerfaciliteter senest den 15. september det foregående år Kommissionen et udkast til fyldningsforløb med mellemliggende mål for februar, maj, juli og september, herunder tekniske oplysninger, for de underjordiske gaslagerfaciliteter, der er beliggende på dens område og direkte sammenkoblet med dens markedsområde, i aggregeret form. Fyldningsforløbet og de mellemliggende mål baseres på det gennemsnitlige fyldningsniveau i de fem foregående år.

For medlemsstater, hvis fyldningsmål er reduceret til 35 % af deres gennemsnitlige årlige gasforbrug i henhold til stk. 2, reduceres de mellemliggende mål for fyldningsforløbet tilsvarende.

På grundlag af de tekniske oplysninger fra hver medlemsstat og under hensyntagen til Gaskoordinationsgruppens vurdering vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastlægger hver medlemsstats fyldningsforløb. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18a, stk. 2. De vedtages senest den 15. november det foregående år, hvor det er nødvendigt, og herunder hvor en medlemsstat har forelagt et ajourført udkast til fyldningsforløb. De baseres på en vurdering af den generelle gasforsyningssikkerhedssituation og udviklingen i efterspørgslen efter og udbuddet af gas i Unionen og i de enkelte medlemsstater og fastsættes på en måde, der opretholder gasforsyningssikkerheden, samtidig med at unødige byrder for medlemsstaterne, gasmarkedsdeltagerne, lagersystemoperatørerne eller kunderne undgås, og uden uretmæssigt at forvride konkurrencen mellem lagerfaciliteter beliggende i nabomedlemsstater.

8. Hvis en medlemsstat i et givet år ikke kan nå sit fyldningsmål senest den 1. november på grund af de specifikke tekniske karakteristika ved en eller flere underjordiske gaslagerfaciliteter på dens område, såsom usædvanligt lave injektionsrater, har den lov til at nå det senest den 1. december. Medlemsstaten underretter senest den 1. november Kommissionen og angiver grundene til forsinkelsen.

▼ **M2**

9. Fyldningsmålene finder ikke anvendelse, hvis og så længe Kommissionen har erklæret en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau i henhold til artikel 12 efter anmodning, alt efter omstændighederne, fra en eller flere medlemsstater, der har erklæret en national nødsituation.

10. Hver medlemsstats kompetente myndighed overvåger løbende overholdelsen af fyldningsforløbet og aflægger regelmæssigt rapport til Gaskoordinationsgruppen. Hvis fyldningsniveauet i en given medlemsstat ligger mere end 5 procentpoint under målene i fyldningsforløbet, træffer den kompetente myndighed straks effektive foranstaltninger til at øge det. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og Gaskoordinationsgruppen om de trufne foranstaltninger.

11. I tilfælde af en medlemsstats væsentlige og vedvarende afvigelse fra fyldningsforløbet, som bringer opnåelsen af fyldningsmålet i fare, eller i tilfælde af en afvigelse fra fyldningsmålet udsteder Kommissionen efter høring af Gaskoordinationsgruppen og de berørte medlemsstater en henstilling til den pågældende medlemsstat eller til de andre berørte medlemsstater vedrørende foranstaltninger, der skal træffes omgående.

Hvis afvigelsen ikke reduceres væsentligt inden for en måned fra modtagelsen af Kommissionens henstilling, træffer Kommissionen efter høring af Gaskoordinationsgruppen og den pågældende medlemsstat som en sidste udvej en afgørelse med krav om, at den pågældende medlemsstat træffer foranstaltninger, der effektivt afhjælper afvigelsen, herunder, hvis det er relevant, en eller flere af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 6b, stk. 1, eller enhver anden foranstaltning til at sikre, at fyldningsmålet i henhold til nærværende artikel nås.

Når Kommissionen beslutter, hvilke foranstaltninger der skal træffes i henhold til andet afsnit, tager den hensyn til den særlige situation i de pågældende medlemsstater, såsom de underjordiske gaslagerfaciliteters størrelse i forhold til det indenlandske gasforbrug, de underjordiske gaslagerfaciliteters betydning for gasforsynings sikkerheden i regionen og eventuelle LNG-lagerfaciliteter.

I alle foranstaltninger, som Kommissionen træffer for at håndtere afvigelser fra fyldningsforløbet eller fyldningsmålet for 2022, tages der hensyn til den korte tidsfrist for gennemførelsen af denne artikel på nationalt plan, som kan have bidraget til afvigelsen fra fyldningsforløbet eller fyldningsmålet for 2022.

Kommissionen sikrer, at de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke, ikke:

- a) går ud over, hvad der er nødvendigt for at opretholde gasforsynings sikkerheden
- b) pålægger medlemsstaterne, gasmarkedsdeltagerne, lagersystemoperatørerne eller kunderne en uforholdsmæssig stor byrde.

▼ **M2***Artikel 6b***Gennemførelse af fyldningsmålene**

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger, herunder tilrådighedsstillelse af finansielle incitament eller kompensation til markedsdeltagere, for at nå fyldningsmålene fastsat i henhold til artikel 6a. Når medlemsstaterne sikrer opfyldelsen af fyldningsmålene, prioriterer de, hvor det er muligt, markedsbaserede foranstaltninger.

I det omfang nogen af de foranstaltninger, der er anført i denne artikel, falder ind under den nationale regulerende myndigheds opgaver og beføjelser i henhold til artikel 41 i direktiv 2009/73/EF, er de nationale regulerende myndigheder ansvarlige for at træffe disse foranstaltninger.

Foranstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke, kan navnlig bestå i at:

- a) kræve, at gasleverandører oplagrer minimumsmængder af gas i lagerfaciliteter, herunder i underjordiske gaslagerfaciliteter og/eller i LNG-lagerfaciliteter, idet disse mængder skal fastsættes på grundlag af den gasmængde, som gasleverandører leverer til beskyttede kunder
- b) kræve, at lagersystemoperatører udbyder deres kapacitet til markedsdeltagere
- c) kræve, at transmissionssystemoperatører eller enheder, der er udpeget af medlemsstaten, indkøber og forvalter balanceringslagre udelukkende med henblik på at varetage deres funktion som transmissions-systemoperatører, og, hvor det er nødvendigt, pålægge andre udpegede enheder en forpligtelse med henblik på at opretholde gasforsyningssikkerheden i tilfælde af en nødsituation som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra c).
- d) anvende koordinerede instrumenter, såsom platforme for køb af LNG, sammen med andre medlemsstater for at maksimere anvendelsen af LNG og mindske infrastrukturhindringer og reguleringsmæssige hindringer for fælles brug af LNG til fyldning af underjordiske gaslagerfaciliteter
- e) anvende frivillige mekanismer for fælles indkøb af naturgas, for hvilke Kommissionen om nødvendigt kan udstede vejledning om anvendelsen senest den 1. august 2022
- f) yde markedsdeltagerne, herunder lagersystemoperatører, finansielle incitament, såsom differencekontrakter, eller yde markedsdeltagerne kompensation for manglende indtægter eller for omkostninger, som de påføres som følge af deres forpligtelser som markedsdeltagere, herunder som lagersystemoperatører, og som ikke kan dækkes af indtægter

▼ M2

- g) kræve, at indehavere af lagerkapacitet anvender eller frigiver reserveret kapacitet, som de ikke har udnyttet, idet indehaveren af lagerkapacitet, der ikke udnytter lagerkapaciteten, stadig er forpligtet til at betale den aftalte pris for hele oplagingskontraktens løbetid
- h) vedtage effektive instrumenter til offentlige eller private enheders indkøb og forvaltning af strategisk oplagring, forudsat at sådanne instrumenter ikke forvrider konkurrencen eller det indre markeds funktion
- i) udpege en særlig enhed, som har til opgave at nå fyldningsmålet, hvis dette ellers ikke vil blive nået
- j) yde rabatter på lagertariffer
- k) opkræve de indtægter, der er nødvendige for at dække de kapital- og driftsudgifter, der vedrører regulerede lagerfaciliteter, i form af lagertariffer og en særlig afgift, der indgår i transmissionstarifferne, og som kun opkræves fra udtagspunkter til endelige kunder i de samme medlemsstater, forudsat at indtægter, der opkræves via tariffer, ikke overstiger de tilladte indtægter.

2. De foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne i henhold til stk. 1, begrænses til, hvad der er nødvendigt for at overholde fyldningsforløbene og nå fyldningsmålene. De skal være klart definerede, gennemsigtige, forholdsmæssige, ikkediskriminerende og kontrollerbare. De må ikke uretmæssigt forvride konkurrencen eller det indre gasmarked funktion eller bringe gasforsyningssikkerheden i andre medlemsstater eller i Unionen i fare.

3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den eksisterende infrastruktur anvendes på nationalt og regionalt niveau til gavn for gasforsyningssikkerheden på en effektiv måde. Disse foranstaltninger må under ingen omstændigheder blokere eller begrænse anvendelsen på tværs af grænserne af lagerfaciliteter eller LNG-faciliteter og må ikke begrænse grænseoverskridende transmissionskapacitet, der er tildelt i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) 2017/459 ⁽¹⁾.

4. Når medlemsstaterne træffer foranstaltninger i henhold til denne artikel, anvender de princippet om energieffektivitet først, samtidig med at de stadig når målene med deres respektive foranstaltninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) 2017/459 af 16. marts 2017 om fastsættelse af en netregel om kapacitetstildelingsmekanismer i gastransmissionssystemer og ophævelse af forordning (EU) nr. 984/2013 (EUT L 72 af 17.3.2017, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

▼ **M2***Artikel 6c***Lagerordninger og byrdefordelingsmekanisme**

1. Medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter sikrer, at markedsdeltagere i den pågældende medlemsstat har indført ordninger med operatører af underjordiske lagersystemer eller andre markedsdeltagere i medlemsstater med underjordiske gaslagerfaciliteter. Disse ordninger skal sikre, at der senest den 1. november er udnyttet lagermængder svarende til mindst 15 % af det gennemsnitlige årlige gasforbrug i de foregående fem år hos den medlemsstat, der ikke har underjordiske gaslagerfaciliteter. Hvis grænseoverskridende transmissionskapacitet eller andre tekniske begrænsninger imidlertid hindrer en medlemsstat uden underjordiske gaslagerfaciliteter i at udnytte 15 % af disse lagermængder fuldt ud, oplagrer den pågældende medlemsstat kun de mængder, som er teknisk muligt.

I tilfælde af at tekniske begrænsninger gør, at en medlemsstat ikke har mulighed for at overholde forpligtelsen i første afsnit, og medlemsstaten har indført en forpligtelse til at oplagre andre brændsler som erstatning for gas, kan forpligtelsen i første afsnit undtagelsesvis opfyldes med en tilsvarende forpligtelse til at oplagre andre brændsler end gas. De tekniske begrænsninger og foranstaltningens ækvivalens skal påvises af den pågældende medlemsstat.

2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat uden underjordiske gaslagerfaciliteter udvikle en byrdefordelingsmekanisme med en eller flere medlemsstater med underjordiske gaslagerfaciliteter (byrdefordelingsmekanisme).

Byrdefordelingsmekanismen skal baseres på de relevante data fra den seneste risikovurdering i henhold til artikel 7 og tage hensyn til samtlige følgende parametre:

- a) omkostningerne ved finansiel støtte til at nå fyldningsmålet, ekskl. omkostningerne ved opfyldelse af eventuelle forpligtelser vedrørende strategisk oplagring
- b) de gasmængder, der er nødvendige for at dække efterspørgslen fra beskysttede kunder, jf. artikel 6, stk. 1
- c) eventuelle tekniske begrænsninger, herunder den disponible underjordiske lagerkapacitet, den tekniske grænseoverskridende transmissionskapacitet og udtræksrater.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om byrdefordelingsmekanismen senest den 2. september 2022. Hvis der ikke er indgået en aftale om en byrdefordelingsmekanisme inden denne dato, skal medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter påvise, at de overholder stk. 1, og underrette Kommissionen herom.

▼ M2

3. Medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter, men som har underjordiske gaslagerfaciliteter på den seneste liste over projekter af fælles interesse omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869 ⁽¹⁾, kan som en overgangsforanstaltning delvis overholde stk. 1 ved at medregne LNG-lagre i eksisterende flydende lagre, indtil deres underjordiske gaslagerfaciliteter er i drift.

4. Medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter kan give markedsdeltagere eller transmissionssystemoperatører, alt efter hvad der er relevant, incitament eller finansiel kompensation for manglende indtægter eller for omkostninger i forbindelse med deres overholdelse af deres lagerforpligtelser i henhold til denne artikel, hvor sådanne manglende indtægter eller sådanne omkostninger ikke kan dækkes af indtægter, med henblik på at sikre overholdelse af deres forpligtelse til at oplagre gas i andre medlemsstater i henhold til stk. 1 eller gennemførelsen af byrdefordelingsmekanismen. Hvis incitamentet eller den finansielle kompensation finansieres gennem en afgift, må denne afgift ikke anvendes på grænseoverskridende sammenkoblingspunkter.

5. Uanset stk. 1 gælder, at hvis en medlemsstat har underjordiske gaslagerfaciliteter beliggende på sit område, og disse faciliteters aggregerede kapacitet er større end det årlige gasforbrug i den pågældende medlemsstat, skal medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter, der har adgang til de pågældende faciliteter, enten:

- a) sikre at lagermængderne senest den 1. november mindst svarer til den gennemsnitlige udnyttelse af lagerkapaciteten i de foregående fem år, der er fastsat bl.a. under hensyntagen til strømmene i udtræksperioden i de foregående fem år fra de medlemsstater, hvor lagerfaciliteterne er beliggende, eller
- b) påvise, at der er reserveret lagerkapacitet svarende til den mængde, der er omfattet af forpligtelsen i henhold til litra a).

Hvis medlemsstaten uden underjordiske gaslagerfaciliteter kan påvise, at der er reserveret lagerkapacitet svarende til den mængde, der er omfattet af forpligtelsen i henhold til første afsnits litra a), finder stk. 1 anvendelse.

Forpligtelsen i henhold til nærværende stykke begrænses til 15 % af det gennemsnitlige årlige gasforbrug i de foregående fem år i den pågældende medlemsstat.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869 af 30. maj 2022 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2009, (EU) 2019/942 og (EU) 2019/943 og af direktiv 2009/73/EF og (EU) 2019/944 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013 (EUT L 152 af 3.6.2022, s. 45).

▼ M2

6. Medmindre andet er fastsat i bilag Ib gælder for så vidt angår underjordiske gaslagerfaciliteter beliggende i en medlemsstat, som ikke er omfattet af stk. 5, men som er direkte forbundet med markedsområdet i en anden medlemsstat, at den pågældende anden medlemsstat skal sikre, at lagermængderne senest den 1. november mindst svarer til gennemsnittet af den lagerkapacitet, der er reserveret på det relevante grænseoverskridende punkt i de foregående fem år.

*Artikel 6d***Overvågning og håndhævelse**

1. Lagersystemoperatører indberetter fyldningsniveauet til den kompetente myndigheder i hver medlemsstat, hvor de underjordiske gaslagerfaciliteter er beliggende, og, hvis det er relevant, til en enhed udpeget af den pågældende medlemsstat, (»den udpegede enhed«) som følger:

a) for 2022: for hvert af de mellemliggende mål, der er fastsat i bilag Ia, og

▼ C1

b) fra 2023: som fastsat i henhold til artikel 6a, stk. 7.

▼ M2

2. Hver medlemsstats kompetente myndighed og, hvis det er relevant, udpegede enhed overvåger fyldningsniveauerne for de underjordiske gaslagerfaciliteter på deres område ved udgangen af hver måned og indberetter resultaterne til Kommissionen uden unødigt ophold.

Kommissionen kan, hvor det er relevant, opfordre Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) til at bistå med en sådan overvågning.

3. På grundlag af oplysningerne fra hver medlemsstats kompetente myndighed, og hvis det er relevant, udpegede enhed aflægger Kommissionen regelmæssigt rapport til Gaskoordinationsgruppen.

4. Gaskoordinationsgruppen bistår Kommissionen med overvågningen af fyldningsforløbene og fyldningsmålene og udarbejder vejledning til Kommissionen om passende foranstaltninger til at sikre overholdelse i tilfælde af, at medlemsstater afviger fra fyldningsforløbene eller ikke når fyldningsmålene.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at overholde fyldningsforløbene og nå fyldningsmålene og til over for markedsdeltagerne at håndhæve de oplagingsforpligtelser, der er nødvendige for at overholde dem, herunder ved at pålægge de pågældende markedsdeltagere tilstrækkeligt afskrækkende sanktioner og bøder.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om de håndhævelsesforanstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke.

6. Hvor forretningsmæssigt følsomme oplysninger skal udveksles, kan Kommissionen indkalde til møder i Gaskoordinationsgruppen, der mødes i en sammensætning, der kun omfatter Kommissionen selv og medlemsstaterne.

▼ M2

7. Alle udvekslede oplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt med henblik på at overvåge overholdelsen af denne forordning.

Kommissionen, de nationale regulerende myndigheder og medlemsstaterne bevarer fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger, der modtages med henblik på opfyldelsen af deres forpligtelser.

▼ B*Artikel 7***Risikovurdering****▼ M2**

1. Senest den 1. september 2022 gennemfører ENTSG en simulering omfattende hele Unionen af scenarier for gasforsynings- og infrastrukturafbrydelser, herunder scenarier med længerevarende afbrydelser af en enkelt forsyningskilde. Simuleringen skal omfatte kortlægning og vurdering af nødforsyningskorridorer for gas og afklare, hvilke medlemsstater der kan håndtere de konstaterede risici, herunder med hensyn til LNG. Scenarierne for gasforsynings- og infrastrukturafbrydelser og metoden for simuleringen fastlægges af ENTSG i samarbejde med Gaskoordinationsgruppen. ENTSG sikrer et passende niveau af gennemsigthed og adgang til modelantagelserne, der anvendes i dets scenarier. Simuleringen omfattende hele Unionen af scenarier for gasforsynings- og infrastrukturafbrydelser gentages hvert fjerde år, medmindre forholdene nødvendiggør hyppigere ajourføringer.

▼ B

2. De kompetente myndigheder inden for hver risikogruppe, jf. bilag I, udarbejder en fælles vurdering på risikogruppeniveau (»fælles risikovurdering«) af alle relevante risikofaktorer såsom naturkatastrofer, teknologiske, kommercielle, sociale, politiske og andre risici, der kunne føre til virkeliggørelse af den vigtigste grænseoverskridende risiko for gasforsynings sikkerheden, som risikogruppen blev oprettet med henblik på at håndtere. De kompetente myndigheder tager højde for resultaterne af simuleringen i denne artikels stk. 1, når de udarbejder risikovurderingerne, de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne.

De kompetente myndigheder i hver risikogruppe bliver enige om en samarbejds mekanisme til udarbejdelse af den fælles risikovurdering og rapporterer om denne til Gaskoordinationsgruppen elleve måneder inden fristen for meddelelsen af den fælles risikovurdering og ajourføringer heraf. Kommissionen kan på anmodning af en kompetent myndighed spille en rolle som formidler i forberedelsen af den fælles risikovurdering, navnlig hvad angår oprettelsen af samarbejds mekanismen. Hvis de kompetente myndigheder i en risikogruppe ikke er enige om en samarbejds mekanisme, foreslår Kommissionen en samarbejds mekanisme for den pågældende risikogruppe efter at have hørt de berørte kompetente myndigheder. De berørte kompetente myndigheder bliver enige om en samarbejds mekanisme for den pågældende risikogruppe under størst mulig hensyntagen til Kommissionens forslag.

▼B

Ti måneder før fristen for meddelelsen af den fælles risikovurdering eller ajourføringerne heraf videregiver og ajourfører hver kompetent myndighed inden for rammerne af den aftalte samarbejds mekanisme alle de nationale oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af den fælles risikovurdering, navnlig dem, der er nødvendige for simuleringen af de forskellige scenarier omhandlet i stk. 4, litra c).

3. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat udarbejder en national risikovurdering (»national risikovurdering«) af alle relevante risici, der påvirker gasforsynings sikkerheden. Den pågældende vurdering skal være i fuld overensstemmelse med forudsætningerne for og resultaterne af den eller de fælles risikovurderinger.

4. Risikovurderingen omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3 gennemføres, alt efter hvad der er relevant:

a) under anvendelse af de standarder, der er fastsat i artikel 5 og 6. Risikovurderingen beskriver beregningen af $N - 1$ -formlen på nationalt niveau og omfatter, når det er relevant, beregningen af $N - 1$ -formlen på regionalt niveau. Risikovurderingen skal også omfatte de anvendte forudsætninger, inklusive, i givet fald, forudsætningerne for beregningen af $N - 1$ -formlen på regionalt niveau og de oplysninger, der er nødvendige for denne beregning. Beregningen af $N - 1$ -formlen på nationalt niveau ledsages af en simulering af afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur, hvortil der anvendes hydraulisk modellering for det nationale område, og af en beregning af $N - 1$ -formlen under hensyntagen til et gaslagerniveau på henholdsvis 30 % og 100 % af den maksimale arbejdsvolumen

b) under hensyntagen til alle relevante nationale og grænseoverskridende omstændigheder, navnlig markedets størrelse, nettets konfiguration, faktiske strømme, herunder udstømning fra de berørte medlemsstater, muligheden for fysiske gasstrømme i begge retninger, herunder det potentielle behov for deraf følgende styrkelse af transmissionssystemet, tilstedeværelsen af produktions- og lagerkapacitet og gassens rolle i energimikset, navnlig med hensyn til fjernvarme- og elproduktion og til driften af industrivirksomheder, samt sikkerhed og gaskvalitet

c) med en simulering af forskellige scenarier med usædvanlig stor efterspørgsel på gas og gasforsyningsafbrydelse og under hensyntagen til det historiske forløb, sandsynlighed, sæson, hyppighed og varigheden af deres opståen og en vurdering af deres sandsynlige konsekvenser, herunder:

i) afbrydelse af den infrastruktur, der er relevant for gasforsynings sikkerheden, navnlig transmissionsinfrastrukturer, lagre eller LNG-terminaler, herunder den største enkeltstående gasinfrastruktur, der er udvalgt til beregningen af $N - 1$ -formlen, og

ii) forsyningsafbrydelse fra tredjelandsleverandører samt, hvor det er relevant, geopolitiske risici

▼B

- d) med påvisning af samspillet og vekselvirkningen af risici blandt medlemsstaterne i risikogruppen og, i det omfang det er relevant, med andre medlemsstater eller andre risikogrupper, herunder for så vidt angår sammenkoblinger, grænseoverskridende forsyninger, grænseoverskridende adgang til lagerfaciliteter og tovejskapacitet
- e) under hensyntagen til risici i forbindelse med kontrol af infrastruktur, der er relevant for gasforsynings sikkerheden, i det omfang de bl.a. kan medføre risici for underinvestering, underminering af diversificeringsindsatsen, misbrug af eksisterende infrastruktur eller overtrædelse af EU-retten
- f) under hensyntagen til den maksimale sammenkoblingskapacitet ved hvert indgangs- og udgangspunkt ved grænsen og forskellige lagerpåfyldningsniveauer

▼M2

- g) under hensyntagen til scenarier med langvarig afbrydelse af en enkelt forsyningskilde.

▼B

5. De fælles og nationale risikovurderinger udarbejdes i overensstemmelse med den relevante model fastsat i bilag IV eller V. Medlemsstaterne kan om nødvendigt medtage supplerende oplysninger. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19 for at ændre modellerne fastsat i bilag IV og V, efter høring af Gaskoordinationsgruppen, med henblik på at afspejle erfaringerne med anvendelsen af denne forordning og mindske den administrative byrde for medlemsstaterne.

6. Naturgasvirksomheder, industrielle gaskunder, de relevante organisationer, som repræsenterer private og industrielle gaskunders interesser, såvel som medlemsstaterne og, for så vidt disse ikke er de kompetente myndigheder, de nationale regulerende myndigheder, samarbejder med de kompetente myndigheder og giver dem på anmodning alle nødvendige oplysninger til brug for de fælles og nationale risikovurderinger.

7. Senest den 1. oktober 2018 meddeler medlemsstaterne Kommissionen den første fælles risikovurdering, når alle medlemsstaterne i risikogruppen er nået til enighed herom, og de nationale risikovurderinger. Risikovurderingerne ajourføres herefter hvert fjerde år, medmindre forholdene nødvendiggør hyppigere ajourføringer. Risikovurderingerne skal tage hensyn til de fremskridt, der gøres med de investeringer, der er nødvendige for at opfylde den i artikel 5 fastsatte infrastrukturstandard, og de landespecifikke vanskeligheder, der er opstået i forbindelse med gennemførelsen af nye alternative løsninger. De skal også bygge på erfaringerne fra simuleringen af de i artikel 10, stk. 3, omhandlede nødplaner.

*Artikel 8***Fastsættelse af forebyggende handlingsplaner og nødplaner**

1. De foranstaltninger til opretholdelse af gasforsynings sikkerheden, der er beskrevet i en forebyggende handlingsplan og en nødplan, skal være klart definerede, gennemsigtige, forholdsmæssige, ikkediskriminerende og kontrollerbare, må ikke uretmæssigt forvride konkurrencen eller den effektive funktion af det indre gasmarked og må ikke bringe gasforsynings sikkerheden i andre medlemsstater eller i Unionen i fare.

▼B

2. Efter høring af naturgasvirksomhederne, de relevante organisationer, som repræsenterer private og industrielle gaskunders interesser, herunder elproducenterne, elektricitetstransmissionssystemoperatørerne og, for så vidt den ikke er den kompetente myndighed, den nationale regulerende myndighed fastsætter den kompetente myndighed i hver medlemsstat:

a) en forebyggende handlingsplan med de foranstaltninger, der er nødvendige for at eliminere eller afbøde de konstaterede risici, herunder virkningerne af foranstaltningerne vedrørende energieffektivitet og på efterspørgselssiden i de fælles og nationale risikovurderinger og i overensstemmelse med artikel 9

b) en nødplan med foranstaltninger, som skal træffes for at eliminere eller afbøde konsekvenserne af en gasforsyningsafbrydelse i overensstemmelse med artikel 10.

3. Den forebyggende handlingsplan og nødplanen skal indeholde et regionalt kapitel eller flere regionale kapitler, når en medlemsstat er medlem af flere forskellige risikogrupper, jf. bilag I.

Disse regionale kapitler udvikles i fællesskab af alle medlemsstater i risikogruppen inden indarbejdelsen i de respektive nationale planer. Kommissionen fungerer som formidler for at muliggøre, at de regionale kapitler kollektivt øger gasforsynings sikkerheden i Unionen og ikke giver anledning til uoverensstemmelser og for at overvinde alle hindringer for samarbejde.

De regionale kapitler skal indeholde passende og effektive grænseoverskridende foranstaltninger, herunder med hensyn til LNG, forudsat at der er indgået aftale mellem de medlemsstater, der gennemfører foranstaltningerne, fra den samme eller forskellige risikogrupper, som er berørt af foranstaltningen på grundlag af simuleringen omhandlet i artikel 7, stk. 1, og den fælles risikovurdering.

4. De kompetente myndigheder rapporterer regelmæssigt til Gaskoordinationsgruppen om fremskridtene med udarbejdelsen og vedtagelsen af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne, særlig de regionale kapitler. De kompetente myndigheder aftaler navnlig en samarbejds mekanisme med henblik på udarbejdelse af den forebyggende handlingsplan og nødplanen, herunder udveksling af udkast til planer. De aflægger rapport om den pågældende aftalte samarbejds mekanisme til Gaskoordinationsgruppen senest 16 måneder inden fristen for aftalen om disse planer og ajourføringerne af disse planer.

Kommissionen kan spille en rolle som formidler i forberedelsen af den forebyggende handlingsplan og nødplanen, navnlig hvad angår oprettelsen af samarbejds mekanismen. Hvis de kompetente myndigheder i en risikogruppe ikke er enige om en samarbejds mekanisme, foreslår Kommissionen en samarbejds mekanisme for den pågældende risikogruppe. De berørte kompetente myndigheder bliver enige om samarbejds mekanismen for denne risikogruppe under hensyntagen til Kommissionens forslag. De kompetente myndigheder sikrer regelmæssig overvågning af gennemførelsen af den forebyggende handlingsplan og nødplanen.

▼B

5. Den forebyggende handlingsplan og nødplanen udarbejdes i overensstemmelse med modellerne i bilag VI og VII. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19 for at ændre modellerne fastsat i bilag VI og VII, efter høring af Gaskoordinationsgruppen, med henblik på at afspejle erfaringerne med anvendelsen af denne forordning og at mindske den administrative byrde for medlemsstaterne.

6. De kompetente myndigheder i nabomedlemsstater hører i rette tid hinanden med henblik på at sikre, at deres forebyggende handlingsplaner og deres nødplaner er forenelige.

De kompetente myndigheder udveksler inden for hver risikogruppe udkast til forebyggende handlingsplaner og nødplaner med forslag til samarbejde senest fem måneder inden fristen for forelæggelse af planerne.

De endelige udgaver af de regionale kapitler, der er omhandlet i stk. 3, godkendes af alle medlemsstaterne i risikogruppen. De forebyggende handlingsplaner og nødplanerne omfatter også de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve de grænseoverskridende foranstaltninger i de regionale kapitler.

7. De forebyggende handlingsplaner og nødplanerne offentliggøres og meddeles Kommissionen senest den 1. marts 2019. Kommissionen underretter Gaskoordinationsgruppen om, at den har fået meddelelse om planerne, og offentliggør dem på sit websted.

Senest fire måneder efter modtagelsen af de kompetente myndigheders meddelelse vurderer Kommissionen planerne under hensyntagen til de synspunkter, som Gaskoordinationsgruppen har givet udtryk for.

8. Kommissionen afgiver en udtalelse til den kompetente myndighed med en henstilling om at revidere en forebyggende handlingsplan eller en nødplan, hvis en eller flere af følgende forhold foreligger:

- a) planen kan ikke effektivt afbøde de risici, der er konstateret i risikovurderingen
- b) planen stemmer ikke overens med de vurderede risikoscenarier eller med planerne i en anden medlemsstat eller en risikogruppe
- c) planen overholder ikke det krav, der er fastsat i stk. 1, om ikke uretmæssigt at forvride konkurrencen eller den effektive funktion af det indre marked
- d) planen overholder ikke bestemmelserne i denne forordning eller andre EU-retlige bestemmelser.

9. Senest tre måneder efter meddelelsen af Kommissionens udtalelse, jf. stk. 8, meddeler den berørte kompetente myndighed Kommissionen den ændrede forebyggende handlingsplan eller nødplan eller underretter Kommissionen om begrundelsen for, at den er uenig i henstillingerne.

I tilfælde af uenighed om elementer, der er omhandlet i stk. 8, kan Kommissionen senest fire måneder efter den kompetente myndigheds svar trække sin anmodning tilbage eller indkalde den kompetente myndighed og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, Gaskoordinationsgruppen med henblik på at behandle spørgsmålet. Kommissionen

▼B

giver sin detaljerede begrundelse for anmodningen om eventuelle ændringer af den forebyggende handlingsplan eller nødplanen. Den berørte kompetente myndighed tager fuldt ud hensyn til Kommissionens detaljerede begrundelse.

I givet fald ændrer og offentliggør den berørte kompetente myndighed uden forsinkelse den ændrede forebyggende handlingsplan eller nødplan.

Hvis den berørte kompetente myndigheds endelige holdning afviger fra Kommissionens detaljerede begrundelse, udarbejder den kompetente myndighed og offentliggør, sammen med sin holdning og Kommissionens detaljerede begrundelse, begrundelsen for sin holdning senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens detaljerede begrundelse.

10. Proceduren i artikel 9, stk. 4, 6, 8 og 9, finder anvendelse på ikkemærkedsbaserede foranstaltninger, der er vedtaget den 1. november 2017 eller derefter.

11. Forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

12. Forebyggende handlingsplaner og nødplaner, der er udarbejdet i henhold til forordning (EU) nr. 994/2010, og som er ajourført i overensstemmelse med nævnte forordning, gælder fortsat, indtil de i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede forebyggende handlingsplaner og nødplaner er fastlagt for første gang.

Artikel 9

Forebyggende handlingsplaners indhold

1. Den forebyggende handlingsplan skal indeholde:

- a) resultaterne af risikovurderingen og et resumé af de vurderede scenarier, jf. artikel 7, stk. 4, litra c)
- b) definitionen af beskyttede kunder samt de i artikel 6, stk. 1, andet afsnit, omhandlede oplysninger
- c) de foranstaltninger, mængder og kapaciteter, der er nødvendige for at opfylde infrastruktur- og gasforsyningsstandarden, jf. artikel 5 og 6, herunder, i givet fald, det omfang, hvori foranstaltninger på efterspørgselssiden tilstrækkeligt kan kompensere rettidigt for en gasforsyningsafbrydelse, jf. artikel 5, stk. 2, identifikation af den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse i tilfælde af anvendelsen af artikel 5, stk. 3, de nødvendige gasmængder pr. kategori af beskyttede kunder og pr. scenario, jf. artikel 6, stk. 1, og enhver forhøjet gasforsyningsstandard, herunder enhver redegørelse, der viser overholdelse af betingelserne i artikel 6, stk. 2, og en beskrivelse af en mekanisme til midlertidig reducere af en forhøjet gasforsyningsstandard eller yderligere forpligtelser, jf. artikel 11, stk. 3

▼B

- d) forpligtelser pålagt naturgasvirksomhederne, elektricitetsvirksomheder, hvor det er relevant, og andre relevante organer, der sandsynligvis har indflydelse på gasforsyningssikkerheden, herunder for sikker drift af gassystemet
- e) andre forebyggende foranstaltninger, der har til formål at imødegå de risici, der er konstateret i risikovurderingen, som f.eks. foranstaltninger, der vedrører behovet for at forbedre sammenkoblingerne mellem nabomedlemsstater, med henblik på at forbedre energieffektiviteten yderligere, at nedbringe gasefterspørgslen og muligheden for at diversificere gasforsyningsruter og -kilder, og den regionale udnyttelse af eksisterende lager- og LNG-faciliteter, hvor dette er relevant, for så vidt muligt at opretholde gasforsyningen for alle kunder
- f) oplysninger om de økonomiske konsekvenser af de foranstaltninger, som er indeholdt i planen, herunder de i litra k) omhandlede forpligtelser, og om foranstaltningernes effektivitet og lønsomhed
- g) en beskrivelse af virkningerne af de foranstaltninger, som er indeholdt i planen, herunder de i litra k) omhandlede forpligtelser, for funktionen af det indre energimarked og af de nationale markeder
- h) en beskrivelse af foranstaltningernes konsekvenser for miljøet og for kunder
- i) de mekanismer, der skal anvendes til samarbejde med andre medlemsstater, herunder mekanismerne for udarbejdelse og gennemførelse af forebyggende handlingsplaner og nødplaner
- j) oplysninger om eksisterende og kommende sammenkoblinger og infrastruktur, herunder dem, der giver adgang til det indre marked, grænseoverskridende strømme, grænseoverskridende adgang til lager- og LNG-faciliteter samt tovejskapacitet, navnlig i tilfælde af en nødsituation
- k) oplysninger om alle offentlige serviceforpligtelser, der vedrører gasforsyningssikkerheden.

Essentielle oplysninger vedrørende første afsnits litra a), c) og d), der, hvis de videregives, kan bringe gasforsyningssikkerheden i fare, kan udelades.

2. Den forebyggende handlingsplan, navnlig foranstaltningerne med henblik på opfyldelse af infrastrukturstandard, jf. artikel 5, skal tage hensyn til den tiårige europæiske -netudviklingsplan (TYNDP), der skal udarbejdes af ENTSOG i henhold til artikel 8, stk. 10, i forordning (EF) nr. 715/2009.

3. Den forebyggende handlingsplan skal primært baseres på markedsbaserede foranstaltninger og må ikke påføre naturgasvirksomhederne en urimelig byrde eller indvirke negativt på det indre gasmarkeds funktion.

▼B

4. Medlemsstaterne og navnlig deres kompetente myndigheder sikrer, at alle forebyggende ikkemærkedsbaserede foranstaltninger såsom dem, der er omhandlet i bilag VIII, og som vedtages den 1. november 2017 eller derefter, uanset om de er en del af den forebyggende handlingsplan eller vedtages efterfølgende, opfylder kriterierne i artikel 6, stk. 2, første afsnit.

5. Den kompetente myndighed offentliggør enhver foranstaltning som omhandlet i stk. 4, der endnu ikke er medtaget i den forebyggende handlingsplan, og meddeler Kommissionen en beskrivelse af enhver sådan foranstaltning og af dens indvirkning på det nationale gasmarked og så vidt muligt på andre medlemsstaters gasmarkeder.

6. Hvis Kommissionen er i tvivl om, hvorvidt en foranstaltning, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, opfylder kriterierne i artikel 6, stk. 2, første afsnit, anmoder Kommissionen den berørte medlemsstat om meddelelse af en konsekvensanalyse.

7. En konsekvensanalyse i medfør af stk. 6 omfatter som minimum følgende:

- a) den potentielle indvirkning på udviklingen af det nationale gasmarked og konkurrencen på nationalt niveau
- b) den potentielle indvirkning på det indre gasmarked
- c) den potentielle indvirkning på gasforsyningssikkerheden i nabomedlemsstaterne, navnlig hvad angår foranstaltninger, der potentielt kan reducere likviditeten på de regionale markeder eller begrænse strømmene til nabomedlemsstaterne
- d) omkostningerne og fordelene sammenlignet med alternative mærkedsbaserede foranstaltninger
- e) en vurdering af nødvendighed og proportionalitet sammenlignet med mulige mærkedsbaserede foranstaltninger
- f) en vurdering af om foranstaltningen sikrer lige muligheder for alle markedsdeltagere
- g) en udfasningsstrategi, den planlagte foranstaltnings forventede varighed og en passende tidsplan for revision.

De i litra a) og b) omhandlede analyser udarbejdes af den nationale regulerende myndighed. Konsekvensanalysen gøres offentligt tilgængelig af den kompetente myndighed og meddeles Kommissionen.

8. Hvis Kommissionen på grundlag af konsekvensanalysen vurderer, at det er sandsynligt, at foranstaltningen bringer gasforsyningssikkerheden i andre medlemsstater eller i Unionen i fare, træffer den senest fire måneder efter meddelelse af konsekvensanalysen en afgørelse om, at foranstaltningen skal ændres eller trækkes tilbage, i det omfang det er nødvendigt.

Den vedtagne foranstaltning træder først i kraft, når den er godkendt af Kommissionen eller er blevet ændret i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse.

Fristen på fire måneder løber fra dagen efter modtagelse af en fuldstændig meddelelse. Fristen på fire måneder kan forlænges efter samtykke fra både Kommissionen og den kompetente myndighed.

▼B

9. Hvis Kommissionen på grundlag af konsekvensanalysen vurderer, at foranstaltningen ikke opfylder kriterierne i artikel 6, stk. 2, første afsnit, kan den senest fire måneder efter meddelelsen af konsekvensanalysen afgive en udtalelse. Proceduren i artikel 8, stk. 8 og 9, finder anvendelse.

Fristen på fire måneder løber fra dagen efter modtagelse af en fuldstændig meddelelse. Fristen på fire måneder kan forlænges efter samtykke fra både Kommissionen og den kompetente myndighed.

10. Artikel 8, stk. 9, finder anvendelse på foranstaltninger, der er omfattet af nærværende artikels stk. 6-9.

11. Fra den 1. marts 2019 ajourføres den forebyggende handlingsplan hvert fjerde år eller hyppigere, hvis forholdene nødvendiggør dette, eller Kommissionen anmoder herom. Den ajourførte plan skal afspejle den ajourførte risikovurdering og resultaterne af de test, der er gennemført i henhold til artikel 10, stk. 3. Artikel 8 finder anvendelse på den ajourførte plan.

*Artikel 10***Nødplaners indhold**

1. Nødplanen:
 - a) tager udgangspunkt i de kriseniveauer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1
 - b) definerer roller og ansvarsområder for naturgasvirksomhederne, elektricitetstransmissionssystemoperatører, hvor det er relevant, og de industrielle gaskunder, herunder for de relevante elproducenter, under hensyntagen til det varierende omfang, som de er berørt i tilfælde af en gasforsyningsafbrydelse, og deres samspil med de kompetente myndigheder og, hvor dette er relevant, med de nationale regulerende myndigheder på hvert af de kriseniveauer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1
 - c) definerer roller og ansvarsområder for de kompetente myndigheder og de øvrige organer, der har fået uddelegeret opgaver jf. artikel 3, stk. 2, på hvert af de kriseniveauer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1
 - d) sikrer, at naturgasvirksomhederne og industrielle gaskunder, inklusive de relevante elproducenter, får tilstrækkelig mulighed for at reagere på de i artikel 11, stk. 1, omhandlede kriseniveauer
 - e) fastsætter, hvor dette er relevant, de foranstaltninger, der skal træffes, og de tiltag, der skal iværksættes, for at afbøde den mulige virkning af en gasforsyningsafbrydelse for fjernvarmesektoren og forsyningen af elektricitet produceret ved hjælp af gas, herunder gennem et integreret syn på energisystemtransaktioner med elektricitet og gas, hvor det er relevant

▼B

- f) fastlægger detaljerede procedurer og foranstaltninger, som skal følges for de i artikel 11, stk. 1, omhandlede kriseniveauer, herunder tilsvarende ordninger for informationsstrømme
- g) udpeger en kriseleder og definerer dennes rolle
- h) fastsætter bidraget fra de markedsbaserede foranstaltninger til håndtering af situationen på alarmniveau og afhjælpning af situationen på nødsituationsniveau
- i) fastsætter bidraget fra planlagte ikkemarkedsbaserede foranstaltninger eller foranstaltninger, der skal gennemføres på nødsituationsniveau, og vurderer, i hvilket omfang der er behov for sådanne ikkemarkedsbaserede foranstaltninger for at håndtere en krise. Virkningerne af de ikkemarkedsbaserede foranstaltninger vurderes, og der fastlægges procedurer for deres gennemførelse. Ikkemarkedsbaserede foranstaltninger må kun anvendes, når markedsbaserede mekanismer alene ikke længere kan sikre forsyningen, navnlig til beskyttede kunder, eller med henblik på anvendelse af artikel 13
- j) beskriver de mekanismer, der benyttes til at samarbejde med andre medlemsstater på kriseniveauerne omhandlet i artikel 11, stk. 1, og ordningerne for udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder
- k) specificerer de rapporteringsforpligtelser, der pålægges naturgasvirksomhederne og, når det er relevant, elektricitetsvirksomhederne på alarm- og nødsituationsniveau
- l) beskriver de tekniske eller retlige ordninger, der er etableret med henblik på at forhindre, at kunder, som er tilsluttet et gasdistributions- eller transmissionsnet, men ikke er beskyttede kunder, uberettiget forbruger gas
- m) beskriver de tekniske, retlige og finansielle ordninger, der er etableret med henblik på de solidaritetsforpligtelser, der er fastsat i artikel 13
- n) indeholder en skønsmæssig vurdering af de gasmængder, som kunne forbruges af solidaritetsbeskyttede kunder, og som mindst omfatter tilfældene beskrevet i artikel 6, stk. 1
- o) opstiller en liste over på forhånd fastsatte foranstaltninger, der har til formål at stille gas til rådighed i tilfælde af en nødsituation, herunder kommercielle aftaler mellem de parter, der deltager i sådanne foranstaltninger, og kompensationsmekanismerne for naturgasvirksomheder, hvor dette er relevant, under behørig hensyntagen til fortroligheden af følsomme oplysninger. Sådanne foranstaltninger kan omfatte grænseoverskridende aftaler mellem medlemsstater og/eller naturgasvirksomheder.

For at forhindre uberettiget gasforbrug i nødsituationer, jf. første afsnits litra l), eller i forbindelse med anvendelsen af foranstaltningerne omhandlet i artikel 11, stk. 3, og artikel 13, underretter den berørte medlemsstats kompetente myndighed kunder, der ikke er beskyttede kunder, om, at de skal standse eller reducere deres gasforbrug uden at skabe teknisk usikre situationer.

▼B

2. Fra den 1. marts 2019 ajourføres nødplanen hvert fjerde år eller hyppigere, hvis forholdene nødvendiggør dette, eller Kommissionen anmoder herom. Den ajourførte plan skal afspejle den ajourførte risikovurdering og resultaterne af de test, der er gennemført i overensstemmelse med denne artikels stk. 3. Artikel 8, stk. 4-11, finder anvendelse på den ajourførte plan.

3. De foranstaltninger, tiltag og procedurer, der er omfattet af nødplanen, skal som minimum testes én gang i perioden mellem ajourføringerne hvert fjerde år, jf. stk. 2. For at teste nødplanen simulerer den kompetente myndighed scenarier med middel og højt stressniveau og reaktioner i realtid i henhold til nødplanen. Den kompetente myndighed fremlægger testresultaterne for Gaskoordinationsgruppen.

4. Nødplanen skal sikre, at den grænseoverskridende adgang til infrastruktur, jf. forordning (EF) nr. 715/2009, bevares, i det omfang det er teknisk og sikkerhedsmæssigt muligt i tilfælde af nødsituationer, og må ikke indføre foranstaltninger, der uberettiget begrænser gasstrømmen på tværs af landegrænser.

*Artikel 11***Erklæring af en krisesituation**

1. Der er følgende tre kriseniveauer:

- a) tidligt varslingsniveau (tidlig varsling): Der foreligger konkrete, alvorlige og pålidelige oplysninger om, at der kan indtræffe en hændelse, som sandsynligvis vil resultere i en betydeligt forringet gasforsyningsituation og sandsynligvis vil føre til, at alarm- eller nødsituationsniveauet udløses; det tidlige varslingsniveau kan aktiveres af en tidlig varslingsmekanisme
- b) alarmniveau (alarm): Der opstår en gasforsyningsafbrydelse eller en usædvanlig høj gas efterspørgsel, hvilket resulterer i en betydeligt forringet gasforsyningsituation, men markedet er stadig i stand til at håndtere denne afbrydelse eller efterspørgsel uden at anvende ikkemærkedsbaserede foranstaltninger
- c) nødsituationsniveau (nødsituation): Der forekommer en usædvanlig høj gas efterspørgsel, en betydelig gasforsyningsafbrydelse eller anden betydelig forringelse af gasforsyningsituationen, og alle relevante mærkedsbaserede foranstaltninger er blevet gennemført, men gasforsyningen er utilstrækkelig til at opfylde den resterende gas efterspørgsel, således at det tillige er nødvendigt at indføre ikkemærkedsbaserede foranstaltninger med henblik på navnlig at sikre gasforsyninger til beskyttede kunder i henhold til artikel 6.

2. Når den kompetente myndighed erklærer et af de i stk. 1 omhandlede kriseniveauer, underretter den øjeblikkeligt Kommissionen samt de kompetente myndigheder i de medlemsstater, som medlemsstaten, den henhører under, er direkte forbundet med, herom og giver dem

▼B

alle nødvendige oplysninger, især vedrørende de foranstaltninger, den påtænker at træffe. I en nødsituation, som kan munde ud i en anmodning om bistand fra Unionen og dens medlemsstater, underretter den berørte medlemsstats kompetente myndighed uden forsinkelse Kommissionens beredskabskoordineringscenter herom.

3. Hvis en medlemsstat har erklæret en nødsituation og meddelt, at det er nødvendigt med grænseoverskridende tiltag, reduceres enhver forhøjet gasforsyningsstandard eller yderligere forpligtelse i henhold til artikel 6, stk. 2, der er pålagt naturgasvirksomheder i andre medlemsstater i samme risikogruppe, midlertidigt til det i artikel 6, stk. 1, fastsatte niveau.

Forpligtelserne i nærværende stykkes første afsnit ophører med at finde anvendelse, så snart den kompetente myndighed erklærer en nødsituation for ophævet, eller Kommissionen i overensstemmelse med stk. 8, første afsnit, konkluderer, at erklæringen af en nødsituation ikke, eller ikke længere, er berettiget.

4. Når den kompetente myndighed erklærer en nødsituation, følger den de forud fastsatte foranstaltninger som beskrevet i dens nødplan og underretter øjeblikkeligt Kommissionen og de kompetente myndigheder i risikogruppen samt de kompetente myndigheder i de medlemsstater, som medlemsstaten, den henhører under, er direkte forbundet med, om navnlig de foranstaltninger, den påtænker at træffe. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde kan den kompetente myndighed træffe foranstaltninger, der afviger fra nødplanen. Den kompetente myndighed underretter øjeblikkeligt Kommissionen og de kompetente myndigheder i sin risikogruppe, jf. bilag I, samt de kompetente myndigheder i de medlemsstater, som medlemsstaten, den henhører under, er direkte forbundet med, om sådanne foranstaltninger og giver en begrundelse for afvigelsen.

5. Transmissionssystemoperatøren sikrer, at når en nødsituation erklæres i en nabomedlemsstat, prioriteres kapaciteten på sammenkoblingspunkter til denne medlemsstat, uanset om den er uafbrydelig eller afbrydelig, og om den er blevet reserveret før eller under nødsituationen, i forhold til konkurrerende kapacitet ved udgangsteder til lagerfaciliteter. Systembrugeren af den prioriterede kapacitet betaler straks rimelig kompensation til systembrugeren af den uafbrydelige kapacitet for økonomiske tab som følge af prioritering, herunder en forholdsmæssig godtgørelse for omkostninger ved, at den uafbrydelige kapacitet afbrydes. Processen for fastsættelse og betaling af kompensationen må ikke berøre gennemførelsen af prioritetsreglen.

6. Medlemsstaterne og navnlig de kompetente myndigheder sikrer, at:

- a) der ikke indføres foranstaltninger, der uberettiget indskrænker gasstrømmen på det indre marked på noget tidspunkt
- b) der ikke indføres foranstaltninger, der sandsynligvis vil bringe gasforsyningssituationen i en anden medlemsstat i alvorlig fare, og

▼B

- c) den grænseoverskridende adgang til infrastruktur, jf. forordning (EF) nr. 715/2009, bevares, i det omfang det er teknisk og sikkerhedsmæssigt muligt i overensstemmelse med nødplanen.

7. I en nødsituation og med rimelig grund kan en medlemsstat efter anmodning fra den relevante el- eller gastransmissionssystemoperatør beslutte at prioritere gasforsyningen til visse kritiske gasfyrede kraftværker frem for gasforsyningen til visse kategorier af beskyttede kunder, hvis den manglende gasforsyning til sådanne kritiske gasfyrede kraftværker enten:

- a) ville kunne føre til alvorlig skade i elsystemets funktion eller
- b) ville hindre produktionen og/eller transporten af gas.

Medlemsstaterne skal basere enhver sådan foranstaltning på risikovurderingen.

Kritiske gasfyrede kraftværker, jf. første afsnit, skal sammen med de mulige gasmængder, der ville være omfattet af en sådan foranstaltning, klart identificeres og medtages i de regionale kapitler i de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne. De identificeres i tæt samarbejde med transmissionssystemoperatørerne af elsystemet og gassystemet i den berørte medlemsstat.

8. Kommissionen verificerer så hurtigt som muligt, men senest fem dage efter at have modtaget de i stk. 2 omhandlede oplysninger fra den kompetente myndighed, om erklæringen af en nødsituation er berettiget i henhold til stk. 1, litra c), og om de foranstaltninger, der er truffet, så nært som muligt følger de foranstaltninger, der er beskrevet i nødplanen, ikke pålægger naturgasvirksomheder en urimelig byrde og er i overensstemmelse med stk. 6. Kommissionen kan efter anmodning fra en anden kompetent myndighed, naturgasvirksomheder eller på eget initiativ anmode den kompetente myndighed om at ændre de foranstaltninger, som er i modstrid med de betingelser, der er omhandlet i dette stykkes første punktum. Kommissionen kan endvidere anmode den kompetente myndighed om at erklære en nødsituation for ophævet, hvis den konkluderer, at erklæringen af en nødsituation ikke, eller ikke længere, er berettiget i henhold til stk. 1, litra c).

Senest tre dage efter underretningen om Kommissionens anmodning ændrer den kompetente myndighed foranstaltningerne og underretter Kommissionen herom eller underretter Kommissionen om begrundelsen for, at den er uenig i anmodningen. I sidstnævnte tilfælde kan Kommissionen inden for tre dage efter at være blevet informeret ændre sin anmodning eller trække den tilbage eller, med henblik på at behandle spørgsmålet, indkalde den kompetente myndighed eller, hvor det er relevant, de berørte kompetente myndigheder, og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, Gaskoordinationsgruppen. Kommissionen giver sin detaljerede begrundelse for anmodningen om ændring af foranstaltningen. Den kompetente myndighed tager fuldt ud hensyn til Kommissionens holdning. Hvis den kompetente myndigheds endelige afgørelse afviger fra Kommissionens holdning, giver den kompetente myndighed en begrundelse for denne afgørelse.

▼B

9. Når den kompetente myndighed erklærer et af de i stk. 1 omhandlede kriseniveauer for ophævet, underretter den Kommissionen samt de kompetente myndigheder i de medlemsstater, som medlemsstaten, den henhører under, er direkte forbundet med, herom.

*Artikel 12***Reaktioner på nødsituationer på regionalt niveau og EU-niveau**

1. Kommissionen kan efter anmodning fra en kompetent myndighed, der har erklæret en nødsituation, og efter at have foretaget en verifikation i henhold til artikel 11, stk. 8, erklære en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau.

Kommissionen skal, i det omfang det er relevant, erklære en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau efter anmodning fra mindst to kompetente myndigheder, der har erklæret en nødsituation, og efter at have foretaget en verifikation i henhold til artikel 11, stk. 8, og såfremt der er en sammenhæng mellem årsagerne til sådanne nødsituationer.

I alle tilfælde, hvor Kommissionen erklærer en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau, indhenter Kommissionen synspunkter fra og tager behørigt hensyn til alle relevante oplysninger fra de øvrige kompetente myndigheder, idet den anvender de kommunikationsmidler, der er bedst egnede i den givne situation. Når Kommissionen efter en vurdering beslutter, at der ikke længere er tilstrækkeligt grundlag for en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau, erklærer den nødsituationen på regionalt niveau eller EU-niveau for ophævet og begrundet sin afgørelse og underretter Rådet herom.

2. Kommissionen indkalder Gaskoordinationsgruppen, så snart den erklærer en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau.

3. I tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau koordinerer Kommissionen de kompetente myndigheders foranstaltninger under fuld hensyntagen til de relevante oplysninger fra og resultaterne af høringen af Gaskoordinationsgruppen. Kommissionen skal især:

- a) sikre, at der udveksles oplysninger
- b) sikre, at foranstaltninger på medlemsstatsniveau og regionalt niveau er forenelige og effektive i forhold til EU-niveauet
- c) koordinere foranstaltningerne over for tredjelande.

4. Kommissionen kan indkalde en kriseledelsesgruppe bestående af de kriseledere, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra g), fra de medlemsstater, der berøres af nødsituationen. Kommissionen kan med kriseledernes samtykke indbyde andre relevante aktører til at deltage. Kommissionen sikrer, at Gaskoordinationsgruppen regelmæssigt modtager oplysninger om arbejdet i kriseledelsesgruppen.

5. Medlemsstaterne og navnlig de kompetente myndigheder sikrer, at:

- a) der ikke indføres foranstaltninger, der uberettiget indskrænker gasstrømmen på det indre marked på noget tidspunkt, navnlig gasstrømmen til de berørte markeder

▼B

- b) der ikke indføres foranstaltninger, der sandsynligvis vil bringe gasforsyningssituationen i en anden medlemsstat i alvorlig fare, og
- c) den grænseoverskridende adgang til infrastruktur, jf. forordning (EF) nr. 715/2009, bevares, i det omfang det er teknisk og sikkerhedsmæssigt muligt i overensstemmelse med nødplanen.

6. Hvis Kommissionen efter anmodning fra en kompetent myndighed eller en naturgasvirksomhed eller på eget initiativ fastslår, at i en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau foranstaltninger truffet af en medlemsstat eller en kompetent myndighed eller en naturgasvirksomheds adfærd er i modstrid med stk. 5, anmoder Kommissionen den pågældende medlemsstat eller kompetente myndighed om at ændre foranstaltningen eller gribe ind for at sikre overholdelse af stk. 5, idet den underretter medlemsstaten eller den kompetente myndighed om begrundelsen herfor. Der tages behørigt hensyn til nødvendigheden af, at gassystemet til enhver tid fungerer sikkert.

Senest tre dage efter underretningen om Kommissionens anmodning ændrer medlemsstaten eller den kompetente myndighed sin foranstaltning og underretter Kommissionen herom eller underretter Kommissionen om begrundelsen for, at den er uenig i anmodningen. I sidstnævnte tilfælde kan Kommissionen inden for tre dage efter at være blevet informeret ændre sin anmodning eller trække den tilbage eller indkalde medlemsstaten eller den kompetente myndighed og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, Gaskoordinationsgruppen med henblik på at behandle spørgsmålet. Kommissionen giver en detaljeret begrundelse for sin anmodning om ændring af foranstaltningen. Medlemsstaten eller den kompetente myndighed tager fuldt ud hensyn til Kommissionens holdning. Hvis den kompetente myndigheds eller medlemsstatens endelige afgørelse afviger fra Kommissionens holdning, fremlægger den kompetente myndighed eller medlemsstaten begrundelsen for denne afgørelse.

7. Kommissionen opstiller efter høring af Gaskoordinationsgruppen en permanent reserveliste med henblik på en tilsynstaskforce bestående af eksperter fra industrien og repræsentanter for Kommissionen. Tilsynstaskforcen kan indsættes uden for Unionen efter behov og overvåger og rapporterer om gasstrømme til Unionen i samarbejde med leverandør- og transitredjelande.

8. Den kompetente myndighed forelægger Kommissionens beredskabskoordineringscenter oplysninger om eventuelle behov for bistand. Beredskabskoordineringscenteret vurderer situationen i sin helhed og rådgiver om, hvilken bistand der bør ydes til de mest påvirkede medlemsstater og, hvor det er relevant, til tredjelande.

*Artikel 13***Solidaritet**

1. Hvis en medlemsstat har anmodet om anvendelse af solidaritetsforanstaltningen i medfør af denne artikel, træffer en medlemsstat, der er direkte forbundet med den anmodende medlemsstat, eller, hvis medlemsstaten beslutter det, dens kompetente myndighed eller dens transmissionssystemoperatør eller distributionssystemoperatør, så vidt muligt uden at skabe usikre situationer, de foranstaltninger, der er nødvendige

▼B

for at sikre, at gasforsyningen til andre kunder på dens område end solidaritetsbeskyttede kunder nedsættes eller ophører, i det omfang det er nødvendigt, og så længe gasforsyningen til solidaritetsbeskyttede kunder i den anmodende medlemsstat ikke er tilfredsstillende. Den anmodende medlemsstat sikrer, at den relevante gasmængde rent faktisk leveres til solidaritetsbeskyttede kunder på dens område.

I ekstraordinære tilfælde og efter en behørigt begrundet anmodning fra den relevante el- eller gastransmissionssystemoperatør til dens kompetente myndighed kan gasforsyningen også opretholdes til visse kritiske gasfyrede kraftværker som fastsat i overensstemmelse med artikel 11, stk. 7, i den medlemsstat, der yder solidaritet, hvis manglende gasforsyning til sådanne kraftværker ville føre til alvorlig skade i elsystemets funktion eller ville hindre produktionen og/eller transporten af gas.

2. En medlemsstat anvender også solidaritetsforanstaltningen over for en anden medlemsstat, som den er forbundet med gennem et tredjeland, medmindre strømmene er begrænset gennem tredjelandet. En sådan udvidelse af foranstaltningen sker efter aftale mellem de relevante medlemsstater, der i det omfang, det er hensigtsmæssigt, inddrager det tredjeland, som de er forbundet igennem.

3. En solidaritetsforanstaltning iværksættes som en sidste udvej og finder kun anvendelse, hvis den anmodende medlemsstat:

- a) ikke har været i stand til at dække underskuddet i gasforsyningen til sine solidaritetsbeskyttede kunder på trods af anvendelsen af foranstaltningen omhandlet i artikel 11, stk. 3
- b) har opbrugt alle markedsbaserede foranstaltninger og alle de foranstaltninger, der er fastsat i nødplanen
- c) har fremsat en udtrykkelig anmodning til Kommissionen og de kompetente myndigheder i samtlige de medlemsstater med hvilke, den er forbundet, enten direkte eller, jf. stk. 2, gennem et tredjeland, ledsaget af en beskrivelse af de gennemførte foranstaltninger, jf. nærværende stykkes litra b)
- d) forpligter sig til at betale rimelig og omgående kompensation til den medlemsstat, der yder solidaritet, jf. stk. 8.

4. Hvis mere end én medlemsstat kan yde solidaritet til en anmodende medlemsstat, søger den anmodende medlemsstat efter høring af alle medlemsstater, der er forpligtede til at yde solidaritet, det mest fordelagtige tilbud på grundlag af omkostninger, leveringshastighed, pålidelighed og diversificering af gasleverancer. De berørte medlemsstater giver sådanne tilbud på grundlag af frivillige foranstaltninger på efterspørgselssiden i så stort omfang og i så lang tid som muligt, inden der anvendes ikkemarkedsbaserede foranstaltninger.

5. Hvis markedsbaserede foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige for den medlemsstat, som yder solidaritet, til at afhjælpe underskuddet i gasforsyningen til solidaritetsbeskyttede kunder i den anmodende medlemsstat, kan den medlemsstat, som yder solidaritet, indføre ikkemarkedsbaserede foranstaltninger for at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i stk. 1 og 2.

▼B

6. Den kompetente myndighed i den anmodende medlemsstat underretter straks Kommissionen og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der yder solidaritet, når gasforsyningen til solidaritetsbeskyttede kunder på dens område er tilfredsstillende, eller hvis forpligtelserne i henhold til stk. 1 og 2 på grundlag af dens behov reduceres, eller hvis de suspenderes efter anmodning fra den medlemsstat, der modtager solidaritet.

7. Forpligtelserne i stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af teknisk sikker og pålidelig drift af gassystemet i en medlemsstat, der yder solidaritet, og grænsen for den maksimale sammenkoblingskapacitet for eksport i den relevante medlemsstats infrastruktur over for den anmodende medlemsstat. De tekniske, retlige og finansielle ordninger kan afspejle sådanne omstændigheder, navnlig dem, hvorunder markedet vil levere op til den maksimale sammenkoblingskapacitet.

8. Solidaritet i medfør af denne forordning ydes på grundlag af kompensation. Den medlemsstat, der anmoder om solidaritet, betaler straks, eller sikrer omgående betaling af, en rimelig kompensation til den medlemsstat, som yder solidaritet. En sådan rimelig kompensation skal mindst omfatte:

- a) den gas, der leveres til den anmodende medlemsstats område
- b) alle andre relevante og rimelige omkostninger, der er påløbet ved ydelsen af solidaritet, herunder, hvis det er relevant, omkostninger ved sådanne foranstaltninger, der måtte være blevet fastlagt på forhånd
- c) godtgørelse af enhver kompensation, der følger af retssager, voldgiftssager eller tilsvarende retslige skridt og forlig og de forbundne omkostninger ved sådanne sager og skridt, der involverer den medlemsstat, som yder solidaritet, over for de enheder, der er involveret i ydelsen af en sådan solidaritet.

Rimelig kompensation i henhold til første afsnit omfatter bl.a. alle rimelige omkostninger, som den medlemsstat, der yder solidaritet, afholder som følge af en forpligtelse til at betale kompensation i medfør af de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved EU-retten, og i medfør af gældende internationale forpligtelser ved gennemførelsen af denne artikel og yderligere rimelige omkostninger, der er påløbet i forbindelse med betaling af kompensation i henhold til nationale bestemmelser om kompensation.

Senest den 1. december 2018 vedtager medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger, navnlig de tekniske, retlige og finansielle ordninger, jf. stk. 10, med henblik på gennemførelse af nærværende stykkes første og andet afsnit. Disse foranstaltninger kan fastsætte de praktiske retningslinjer for omgående betaling.

9. Medlemsstaterne sikrer, at denne artikels bestemmelser gennemføres i overensstemmelse med traktaterne, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de gældende internationale forpligtelser. De træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik herpå.

10. Senest den 1. december 2018 vedtager medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger, herunder dem, der er aftalt i henhold til de tekniske, retlige og finansielle ordninger, for at sikre, at gas leveres til solidaritetsbeskyttede kunder i den anmodende medlemsstat i

▼B

overensstemmelse med stk. 1 og 2. De tekniske, retlige og finansielle ordninger aftales mellem de medlemsstater, der er forbundet direkte eller, jf. stk. 2, gennem et tredjeland, og beskrives i deres respektive nødplaner. Sådanne ordninger kan bl.a. omfatte følgende elementer:

- a) driftssikkerheden af net
- b) gaspriser, der skal anvendes, og/eller metoden til fastsættelse heraf, under hensyntagen til indvirkningen på markedets funktion
- c) anvendelsen af sammenkoblinger, herunder tovejskapacitet og underjordisk oplagring af gas
- d) gasmængder eller metoden til fastsættelse heraf
- e) kategorier af omkostninger, som skal dækkes af en rimelig og omgående kompensation, som kan omfatte erstatning for indskrænkninger i industrien
- f) en angivelse af metoden, der kan anvendes til beregning af rimelig kompensation.

Den finansielle ordning, som medlemsstaterne har aftalt, inden der anmodes om solidaritet, skal indeholde bestemmelser, der giver mulighed for beregning af den rimelige kompensation, der mindst omfatter alle relevante og rimelige omkostninger, der er påløbet ved ydelsen af solidaritet, og en tilsagn om, at en sådan kompensation vil blive betalt.

Enhver kompensationsmekanisme skal give incitament til at deltage i markedsbaserede løsninger såsom auktioner og foranstaltninger på efterspørgselssiden. Den må ikke skabe uhensigtsmæssige incitament, herunder på det finansielle plan, for markedsaktører til at udsætte deres tiltag, indtil der anvendes ikkemarkedsbaserede foranstaltninger. Alle kompensationsmekanismer eller i det mindste et resumé heraf medtages i nødplanerne.

11. Så længe en medlemsstat kan dække gasforbruget hos sine solidaritetsbeskyttede kunder med sin egen produktion, undtages den fra forpligtelsen til at indgå tekniske, retlige og finansielle ordninger med medlemsstater, som den er forbundet med direkte eller, jf. stk. 2, gennem et tredjeland, med det formål at modtage solidaritet. En sådan undtagelse berører ikke den relevante medlemsstats forpligtelse til i henhold til denne artikel at yde andre medlemsstater solidaritet.

12. Senest den 1. december 2017 og efter høring af Gaskoordinationsgruppen fastsætter Kommissionen juridisk ikkebindende retningslinjer for de vigtigste elementer i de tekniske, retlige og finansielle ordninger, navnlig om, hvordan de elementer, der er beskrevet i stk. 8 og 10, anvendes i praksis.

13. Hvis medlemsstaterne ikke senest den 1. oktober 2018 når til enighed om de nødvendige tekniske, retlige og finansielle ordninger, kan Kommissionen efter høring af de berørte kompetente myndigheder foreslå en ramme for sådanne foranstaltninger, som fastsætter de principper, der er nødvendige for at gøre dem operationelle, på grundlag af Kommissionens retningslinjer, jf. stk. 12. Medlemsstaterne færdiggør senest den 1. december 2018 deres ordninger under størst mulig hensyntagen til Kommissionens forslag.

▼B

14. Anvendeligheden af denne artikel berøres ikke, hvis medlemsstaterne ikke når til enighed om eller ikke færdiggør deres tekniske, retlige og finansielle ordninger. I en sådan situation skal de berørte medlemsstater blive enige om de nødvendige ad hoc-foranstaltninger, og den medlemsstat, der anmoder om solidaritet, skal påtage sig en forpligtelse i overensstemmelse med stk. 3, litra d).

15. Forpligtelserne i nærværende artikels stk. 1 og 2 ophører med at finde anvendelse umiddelbart efter, at en nødsituation erklæres for ophævet, eller Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 8, første afsnit, konkluderer, at erklæringen af en nødsituation ikke, eller ikke længere, er berettiget.

16. Hvis Unionen pådrager sig omkostninger på grund af et ansvarsforhold, udover for retsstridige handlinger eller retsstridig adfærd, jf. artikel 340, stk. 2, i TEUF, med hensyn til foranstaltninger, som medlemsstater skal træffe i henhold til nærværende artikel, skal disse omkostninger godtgøres af den medlemsstat, der modtager solidaritet.

*Artikel 14***Udveksling af oplysninger**

1. Hvis en medlemsstat har erklæret et af de i artikel 11, stk. 1, omhandlede kriseniveauer, stiller de berørte naturgasvirksomheder dagligt navnlig følgende oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat:

- a) daglige prognoser over gasefterspørgslen og gasforsyningen for de følgende tre dage i millioner kubikmeter pr. dag (mio. m³/dag)
- b) de daglige gasstrømme ved alle indgangs- og udgangspunkter på tværs af landegrænser og ved alle sammenkoblingspunkter mellem nettet og produktionsanlæg, lagerfaciliteter eller LNG-terminaler i millioner kubikmeter pr. dag (mio. m³/dag)
- c) den periode, udtrykt i antal dage, i hvilken det forventes, at gasforsyningen til beskyttede kunder kan sikres.

2. I tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau kan Kommissionen anmode den kompetente myndighed, jf. stk. 1, om uden forsinkelse som minimum at forelægge Kommissionen følgende oplysninger:

- a) oplysningerne angivet i stk. 1
- b) oplysninger om den kompetente myndigheds planlagte og allerede gennemførte foranstaltninger til afbødning af nødsituationen og oplysninger om foranstaltningernes effektivitet
- c) fremsatte anmodninger om, at andre kompetente myndigheder træffer yderligere foranstaltninger
- d) de foranstaltninger, der er gennemført på andre kompetente myndigheders anmodning.

▼B

3. Efter en nødsituation forelægger den kompetente myndighed, der er omhandlet i stk. 1, hurtigst muligt og senest seks uger efter ophævelsen af nødsituationen Kommissionen en detaljeret vurdering af nødsituationen og effektiviteten af de gennemførte foranstaltninger, herunder en vurdering af nødsituationens økonomiske konsekvenser, konsekvenserne for elsektoren og den bistand, der er ydet til eller modtaget fra Unionen og dens medlemsstater. Denne vurdering stilles til rådighed for Gaskoordinationsgruppen og tages i betragtning ved ajourføringerne af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne.

Kommissionen analyserer de kompetente myndigheders vurderinger og underretter medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Gaskoordinationsgruppen om resultaterne af sin analyse i samlet form.

4. Under behørigt begrundede omstændigheder, og uanset om der er erklæret en nødsituation, kan den mest påvirkede medlemsstats kompetente myndighed kræve, at naturgasvirksomhederne fremlægger de i stk. 1 omhandlede oplysninger eller yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at kunne vurdere den samlede gasforsyningssituation i medlemsstaten eller andre medlemsstater, herunder andre kontraktmæssige oplysninger end prisoplysninger. Kommissionen kan anmode de kompetente myndigheder om de oplysninger, som naturgasvirksomhederne i henhold til nærværende stykke fremlægger, forudsat at de samme oplysninger ikke allerede er blevet fremsendt til Kommissionen.

5. Hvis Kommissionen finder, at gasforsyningen i Unionen eller i en del af Unionen er udsat for en risiko eller sandsynligvis vil blive udsat for en risiko, som kan føre til erklæring af et af de kriseniveauer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, kan den kræve, at de berørte kompetente myndigheder indsamler og fremsender de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere gasforsyningssituationen, til Kommissionen. Kommissionen videregiver sin vurdering til Gaskoordinationsgruppen.

6. For at de kompetente myndigheder og Kommissionen kan vurdere gasforsyningssikkerhedssituationen på nationalt, regionalt og EU-niveau, meddeler hver naturgasvirksomhed:

- a) den berørte kompetente myndighed følgende oplysninger om gasforsyningskontrakter med en grænseoverskridende dimension og en varighed på mere end et år, som den har indgået med henblik på indkøb af gas:
 - i) kontraktens varighed
 - ii) årlige kontraherede mængder
 - iii) de kontraherede maksimumsmængder på dagsbasis i tilfælde af en alarmering eller en nødsituation
 - iv) kontraktmæssige leveringssteder
 - v) minimumsgasmængderne på dags- og månedsbasis
 - vi) betingelserne for suspension af gasleverancer

▼B

- vii) om kontrakten alene eller kumulativt sammen med virksomhedens kontrakter med den samme leverandør eller dennes tilknyttede selskaber svarer til eller overskrider den tærskel på 28 %, der er omhandlet i stk. 6, litra b), i den mest påvirkede medlemsstat.
- b) straks efter kontraktens indgåelse eller ændring den kompetente myndighed i den mest påvirkede medlemsstat dens gasforsyningskontrakter med en varighed på mere end et år, der indgås eller ændres den 1. november 2017 eller derefter, og som alene eller kumulativt sammen med dens kontrakter med den samme leverandør eller dennes tilknyttede selskaber svarer til 28 % eller mere af det årlige gasforbrug i denne medlemsstat, som beregnes på grundlag af de seneste foreliggende oplysninger. Desuden giver naturgasvirksomhederne senest den 2. november 2018 den kompetente myndighed meddelelse om alle eksisterende kontrakter, der opfylder de samme betingelser. Meddelelsespligten omfatter ikke prisoplysninger og gælder ikke for ændringer, der udelukkende vedrører gasprisen. Meddelelsespligten gælder også for alle kommercielle aftaler, der er relevante for opfyldelsen af gasforsyningskontrakten, bortset fra prisoplysninger.

Den kompetente myndighed meddeler Kommissionen de i første afsnit, litra a), omhandlede oplysninger i anonymiseret form. Hvis der indgås nye kontrakter, eller der foretages ændringer af eksisterende kontrakter, meddeles alle oplysninger senest ved udgangen af september det relevante år. Hvor den kompetente myndighed er i tvivl om, hvorvidt en bestemt kontrakt, der er modtaget i henhold til første afsnit, litra b), udgør en risiko for gasforsyningssikkerheden i en medlemsstat eller en region, giver den Kommissionen meddelelse om kontrakten.

7. I tilfælde, der er behørigt begrundet i behovet for at sikre gennemsigtigheden af vigtige gasforsyningskontrakter, der er relevante for gasforsyningssikkerheden, og hvis den kompetente myndighed i den mest påvirkede medlemsstat eller Kommissionen vurderer, at en gasforsyningskontrakt kan bringe gasforsyningssikkerheden i en medlemsstat, i en region eller i Unionen i fare, kan den kompetente myndighed i medlemsstaten eller Kommissionen anmode naturgasvirksomheden om at fremlægge kontrakten, bortset fra prisoplysninger, med henblik på en vurdering af dens indvirkning på gasforsyningssikkerheden. Anmodningen begrundes og kan også omfatte oplysninger om andre kommercielle aftaler, der er relevante for opfyldelsen af gasforsyningskontrakten, bortset fra prisoplysninger. Begrundelsen skal omfatte proportionaliteten af den med anmodningen forbundne administrative byrde.

8. De kompetente myndigheder, der modtager oplysninger på grundlag af denne artikels stk. 6, litra b), eller stk. 7, vurderer inden for tre måneder de modtagne oplysninger med henblik på gasforsyningssikkerheden og forelægger resultaterne af deres vurdering for Kommissionen.

9. Den kompetente myndighed tager højde for de oplysninger, der er modtaget i henhold til denne artikel, når den udarbejder risikovurderingen, den forebyggende handlingsplan og nødplanen eller ajourføringerne heraf. Kommissionen kan vedtage en udtalelse, hvori den foreslår, at den

▼B

kompetente myndighed ændrer risikovurderingerne eller planerne på grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til denne artikel. Den berørte kompetente myndighed reviderer risikovurderingen og de planer, som er berørt af anmodningen, efter proceduren i artikel 8, stk. 9.

10. Senest den 2. maj 2019 fastlægger medlemsstaterne reglerne om sanktioner for naturgasvirksomheders overtrædelse af denne artikels stk. 6 eller 7 og træffer alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktionerne gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

11. Ved anvendelse af denne artikel er »den mest påvirkede medlemsstat« en medlemsstat, hvor en kontraherende part i en given kontrakt har de fleste af sine gassalg eller kunder.

12. Alle kontrakter og kontraktmæssige oplysninger modtaget på grundlag af stk. 6 og 7 og de kompetente myndigheders eller Kommissionens respektive vurderinger forbliver fortrolige. De kompetente myndigheder og Kommissionen sikrer fuld fortrolighed.

*Artikel 15***Tavshedspligt**

1. Alle forretningsmæssigt følsomme oplysninger, der modtages, udveksles eller videregives i henhold til artikel 14, stk. 4-8, og artikel 18, undtagen resultaterne af de vurderinger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3 og 5, er fortrolige og underlagt den i nærværende artikel omhandlede tavshedspligt.

2. Tavshedspligten gælder for følgende personer, der modtager fortrolige oplysninger i overensstemmelse med denne forordning:

- a) personer, der arbejder eller har arbejdet for Kommissionen
- b) revisorer og eksperter, der handler på Kommissionens vegne
- c) personer, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder og de nationale regulerende myndigheder eller for andre relevante myndigheder
- d) revisorer og eksperter, der handler på vegne af kompetente myndigheder og nationale regulerende myndigheder eller andre relevante myndigheder.

3. Med forbehold af tilfælde, som er omfattet af straffelovgivningen, andre bestemmelser i denne forordning eller anden relevant EU-ret, må fortrolige oplysninger, som de i stk. 2 omhandlede personer modtager i forbindelse med deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form hvor individuelle markedsdeltagere eller markedspladser ikke kan identificeres.

▼B

4. Med forbehold af tilfælde, som er omfattet af strafferetten, må Kommissionen, de kompetente myndigheder og de nationale regulerende myndigheder, organer eller personer, der i henhold til denne forordning modtager fortrolige oplysninger, kun anvende fortrolige oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres funktioner. Andre myndigheder, organer eller personer kan anvende oplysningerne til det formål, til hvilket de blev givet til dem, eller i forbindelse med administrative procedurer eller retssager, der specielt er knyttet til udøvelsen af deres funktioner.

*Artikel 16***Samarbejde med de kontraherende parter i Energifællesskabet**

1. Hvis medlemsstaterne og de kontraherende parter i Energifællesskabet arbejder sammen i forbindelse med processen med udarbejdelse af risikovurderinger og forebyggende handlingsplaner og nødplaner, kan et sådant samarbejde navnlig omfatte påvisning af samspil og vekselvirkninger mellem risici og høringer med henblik på at sikre, at forebyggende handlingsplaner og nødplaner er forenelige på tværs af grænserne.

2. I det i stk. 1 nævnte tilfælde kan de kontraherende parter i Energifællesskabet på opfordring fra Kommissionen deltage i møder i Gaskoordinationsgruppen om alle spørgsmål af fælles interesse.

▼M2

3. Medlemsstaterne sikrer, at lagerforpligtelserne i henhold til denne forordning overholdes ved at anvende lagerfaciliteter i Unionen. Dog kan medlemsstaternes og Energifællesskabets kontraherende parters samarbejde omfatte frivillige ordninger for anvendelse af lagerkapacitet, der stilles til rådighed af de kontraherende parter i Energifællesskabet, til oplagring af yderligere gasmængder til medlemsstaterne.

▼B*Artikel 17***Kommissionens overvågning**

Kommissionen varetager løbende overvågning af gasforsyningssikkerhedsforanstaltninger og rapporterer regelmæssigt til Gaskoordinationsgruppen herom.

På baggrund af de i artikel 8, stk. 7, omhandlede vurderinger drager Kommissionen senest den 1. september 2023 konklusioner vedrørende mulighederne for at forbedre gasforsyningssikkerheden på EU-niveau og indgiver en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning og fremsætter, såfremt det er nødvendigt, lovgivningsforslag til ændring af denne forordning.

▼M2*Artikel 17a***Kommissionens rapportering**

1. Senest den 28. februar 2023 og derefter hvert år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der indeholder:

▼M2

- a) en oversigt over de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at opfylde oplagingsforpligtelserne
- b) en oversigt over den tid, der er behov for til den certificeringsprocedure, der er fastsat i artikel 3a i forordning (EF) nr. 715/2009
- c) en oversigt over de foranstaltninger, som Kommissionen har anmodet om for at sikre, at fyldningsforløbene overholdes, og at fyldningsmålene nås
- d) en analyse af denne forordnings potentielle virkninger på gaspriserne og potentielle gasbesparelser i forbindelse med artikel 6b, stk. 4.

▼B*Artikel 18***Meddelelser**

Risikovurderingen, de forebyggende handlingsplaner, nødplanerne og alle andre dokumenter meddeles Kommissionen elektronisk gennem CIRCABC-systemet.

Al korrespondance i forbindelse med en meddelelse fremsendes elektronisk.

▼M2*Artikel 18a***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

▼B*Artikel 19***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

▼B

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 8, artikel 7, stk. 5, og artikel 8, stk. 5, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 1. november 2017. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af fem-årsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 8, artikel 7, stk. 5, og artikel 8, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 8, artikel 7, stk. 5, og artikel 8, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 20***Undtagelse**

1. Denne forordning finder ikke anvendelse på Malta og Cypern, så længe der ikke leveres gas på deres respektive områder. Hvad angår Malta og Cypern, skal de forpligtelser, der er fastsat i, og de valg, som disse medlemsstater har ret til at træffe i henhold til, de nedennævnte bestemmelser, opfyldes og træffes inden for den frist, der regnes fra den dato, hvor der første gang leveres gas til deres respektive områder:

- a) for artikel 2, nr. 5), artikel 3, stk. 2, artikel 7, stk. 5, og artikel 14, stk. 6, litra a): 12 måneder
- b) for artikel 6, stk. 1: 18 måneder
- c) for artikel 8, stk. 7: 24 måneder
- d) for artikel 5, stk. 4: 36 måneder
- e) for artikel 5, stk. 1: 48 måneder.

▼B

For at opfylde forpligtelsen i artikel 5, stk. 1, kan Malta og Cypern anvende bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, herunder ved brug af ikke-markedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden.

2. Forpligtelserne i forbindelse med det arbejde, som udføres af de risikogrupper, der er omhandlet i artikel 7 og 8, for så vidt angår den sydlige gaskorridor, og risikogrupperne inden for det østlige Middelhavsområde, finder anvendelse fra den dato, hvor den største infrastruktur/rørledning sættes i prøvedrift.

3. Så længe Sverige udelukkende har adgang til gas gennem sammenkoblinger med Danmark som sin eneste gasforsyningskilde og sit eneste mulige solidaritetsydende land, undtages Danmark og Sverige fra forpligtelsen i artikel 13, stk. 10, til at indgå tekniske, retlige og finansielle ordninger med det formål, at Sverige yder solidaritet til Danmark. Dette berører ikke Danmarks forpligtelse til i henhold til artikel 13 at yde solidaritet og indgå de nødvendige tekniske, retlige og finansielle ordninger med henblik herpå.

▼M2

4. Artikel 6a-6d finder ikke anvendelse på Irland, Cypern og Malta, så længe de ikke er direkte sammenkoblet med andre medlemsstaters sammenkoblede gassystem.

▼B*Artikel 21***Ophævelse**

Forordning (EU) nr. 994/2010 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IX.

*Artikel 22***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på fjerdedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. november 2017.

Artikel 13, stk. 1-6, artikel 13, stk. 8, første og andet afsnit, og artikel 13, stk. 14 og 15, finder dog anvendelse fra den 1. december 2018.

▼M2

Artikel 2, nr. 27-31, artikel 6a-6d, artikel 16, stk. 3, artikel 17a, artikel 18a, artikel 20, stk. 4, og bilag Ia og Ib finder anvendelse indtil den 31. december 2025.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼ **M1***BILAG I***Regionalt samarbejde**

De risikogrupper af medlemsstater, der danner grundlag for det risikoforbundne samarbejde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 7, er:

1. Østlige gasforsyningsrisikogrupper:
 - a) Ukraine: Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Grækenland, Kroatien, Italien, Luxembourg, Ungarn, Østrig, Polen, Rumænien, Slovenien, Slovakiet og Sverige
 - b) Belarus: Belgien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Letland, Litauen, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Slovakiet, Finland og Sverige
 - c) Østersøområdet: Belgien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Slovakiet og Sverige
 - d) Nordøst: Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Finland og Sverige
 - e) Transbalkan: Bulgarien, Grækenland, Ungarn og Rumænien.
2. Nordsøens gasforsyningsrisikogrupper:
 - a) Norge: Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Portugal og Sverige
 - b) Lavenergigas: Belgien, Tyskland, Frankrig og Nederlandene
 - c) Danmark: Danmark, Tyskland, Luxembourg, Nederlandene, Polen og Sverige
 - d) Det Forenede Kongerige: Belgien, Tyskland, Irland, Luxembourg og Nederlandene.
3. Nordafrikanske gasforsyningsrisikogrupper:
 - a) Algeriet: Grækenland, Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Malta, Østrig, Portugal og Slovenien
 - b) Libyen: Kroatien, Italien, Malta, Østrig og Slovenien.
4. Sydøstlige gasforsyningsrisikogrupper:
 - a) Den sydlige gaskorridor — det kaspiske område: Bulgarien, Grækenland, Kroatien, Italien, Ungarn, Malta, Østrig, Rumænien, Slovenien og Slovakiet
 - b) Det østlige Middelhavsområde: Grækenland, Italien, Cypern og Malta.

▼ **M2***BILAG Ia* ⁽¹⁾**Fyldningsforløb med mellemliggende mål og fyldningsmål for 2022 for medlemsstater med underjordiske gaslagerfaciliteter**

Medlemsstat	Mellemliggende mål pr. 1. august	Mellemliggende mål pr. 1. september	Mellemliggende mål pr. 1. oktober	Fyldningsmål pr. 1. november
AT	49 %	60 %	70 %	80 %
BE	49 %	62 %	75 %	80 %
BG	49 %	61 %	75 %	80 %
CZ	60 %	67 %	74 %	80 %
DE	45 %	53 %	80 %	80 %
DK	61 %	68 %	74 %	80 %
ES	71 %	74 %	77 %	80 %
FR	52 %	65 %	72 %	80 %
HR	49 %	60 %	70 %	80 %
HU	51 %	60 %	70 %	80 %
IT	58 %	66 %	73 %	80 %
LV	57 %	65 %	72 %	80 %
NL	54 %	62 %	71 %	80 %
PL	80 %	80 %	80 %	80 %
PT	72 %	75 %	77 %	80 %
RO	46 %	57 %	66 %	80 %
SE	40 %	53 %	67 %	80 %
SK	49 %	60 %	70 %	80 %

⁽¹⁾ Dette bilag er underlagt de enkelte medlemsstaters pro rata-forpligtelser i henhold til denne forordning, særlig artikel 6a, 6b og 6c.

For medlemsstater, der er omfattet af artikel 6a, stk. 2, beregnes det mellemliggende pro rata-mål ved at gange den værdi, der er angivet i tabellen, med grænsen på 35 % og dividere resultatet med 80 %.

▼ M2*BILAG Ib***Fælles ansvar for fyldningsmålet og fyldningsforløbet**

Med hensyn til fyldningsmålet og fyldningsforløbet i henhold til artikel 6a deler Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig ansvaret for lagerfaciliteterne Haidach og 7Fields. Det nøjagtige forhold mellem og omfanget af dette ansvar, der påhviler Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig, er undergivet en bilateral aftale mellem disse medlemsstater.

BILAG II

Beregning af N – 1-formlen

1. Definition af N – 1-formlen

N – 1-formlen beskriver gasinfrastrukturens tekniske kapacitets evne til at dække den samlede gas efterspørgsel i det beregnede område, i tilfælde af at den største enkeltstående gasinfrastruktur afbrydes på en dag med usædvanlig stor gas efterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed én gang hvert 20. år.

Gasinfrastruktur omfatter gastransmissionsnet, herunder sammenkoblinger, såvel som produktions-, LNG- og oplagringsfaciliteter tilknyttet det beregnede område.

Teknisk kapacitet for alle resterende tilgængelige gasinfrastrukturer i tilfælde af en afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur skal mindst være lig med summen af den samlede daglige gas efterspørgsel i det beregnede område på en dag med usædvanlig stor gas efterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed én gang hvert 20. år.

Facit af beregningen af N – 1-formlen herunder skal mindst være lig med 100 %.

2. Beregningsmetode for N – 1-formlen

$$N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

Parametrene, som anvendes til beregningen, skal være klart beskrevet og begrundet.

Med henblik på beregningen af EP_m forelægges en detaljeret liste over indgangspunkter og deres individuelle kapacitet.

3. Definitioner af parametrene for N – 1-formlen

»Beregnet område«: et geografisk område for hvilket N – 1-formlen er beregnet som fastsat af den kompetente myndighed.

Definition på efterspørgselssiden

» D_{max} «: den samlede daglige gas efterspørgsel (i mio. m^3 /dag) i det beregnede område på en dag med usædvanlig stor gas efterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed én gang hvert 20. år

Definitioner på forsyningssiden

» EP_m «: teknisk kapacitet for indgangspunkter (i mio. m^3 /dag), bortset fra produktions-, LNG- og lagerfaciliteter dækket af P_m , LNG_m og S_m betyder summen af den tekniske kapacitet ved alle indgangspunkter på tværs af landegrænser, der er i stand til at forsyne det beregnede område med gas.

» P_m «: maksimal teknisk produktionskapacitet (i mio. m^3 /dag) betyder den maksimale samlede daglige tekniske produktionskapacitet fra alle gasproduktionsanlæg, der kan leveres til indgangspunkterne i det beregnede område.

» S_m «: maksimal teknisk leveringskapacitet (i mio. m^3 /dag) betyder den maksimale samlede daglige tekniske udtrækskapacitet fra alle lagerfaciliteter, som kan leveres til indgangspunkterne i det beregnede område, under hensyntagen til deres respektive fysiske karakteristika.

▼B

»LNG_m«: maksimal teknisk kapacitet ved LNG-faciliteter (i mio. m³/dag) betyder den maksimale samlede daglige tekniske leveringskapacitet ved alle LNG-faciliteter i det beregnede område, idet der tages hensyn til kritiske elementer såsom losning, hjælpefunktioner, midlertidige lagre og forgasning af LNG samt teknisk leveringskapacitet til systemet.

»I_m«: den tekniske kapacitet i den største enkeltstående gasinfrastruktur (i mio. m³/dag) med den største individuelle kapacitet til at forsyne det beregnede område med gas. Når flere gasinfrastrukturer er forbundet til en fælles opstrøms- eller nedstrømsinfrastruktur og ikke kan fungere hver for sig, betragtes de som en enkelt gasinfrastruktur.

4. *Beregning af N – 1-formlen ved anvendelse af foranstaltninger på efterspørgselssiden*

$$N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{\max} - D_{\text{eff}}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

Definition på efterspørgselssiden

»D_{eff}«: den del af D_{max} (i mio. m³/dag), som i tilfælde af en gasforsyningsafbrydelse rettidigt kan dækkes i tilstrækkeligt omfang med markedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden, jf. artikel 9, stk. 1, litra c), og artikel 5, stk. 2.

5. *Beregning af N – 1-formlen på regionalt niveau*

Det i punkt 3 omhandlede beregnede område udvides, hvor det er hensigtsmæssigt, til det relevante regionale niveau som fastsat af de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder. Beregningen kan også omfatte risikogruppens regionale niveau, hvis det er aftalt med risikogruppens kompetente myndigheder. Ved beregningen af N – 1-formlen på regionalt niveau anvendes den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse. Den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for en region er den største gasinfrastruktur i regionen, der direkte eller indirekte bidrager til gasforsyningen til regionens medlemsstater; den defineres i risikovurderingen.

Beregningen af N – 1-formlen på regionalt niveau kan kun erstatte beregningen af N – 1-formlen på nationalt niveau, såfremt den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse i henhold til den fælles risikovurdering har væsentlig betydning for gasforsyningen af alle berørte medlemsstater.

Til de beregninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, anvendes på risikogruppeniveau den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for de respektive risikogrupper opført i bilag I.

BILAG III

Permanent tovejskapacitet

1. Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne fastsat i dette bilag kan den nationale regulerende myndighed fungere som kompetent myndighed, hvis medlemsstaten beslutter det.
2. For at muliggøre eller forbedre tovejskapaciteten i en sammenkobling eller for at opnå eller forlænge en undtagelse fra denne forpligtelse forelægger transmissionssystemoperatører på begge sider af sammenkoblingen deres respektive kompetente myndigheder (»de berørte kompetente myndigheder«) og deres regulerende myndigheder (»de berørte regulerende myndigheder«) efter at have hørt alle potentielt berørte transmissionssystemoperatører:
 - a) et forslag, der skal muliggøre permanent fysisk kapacitet til transport af gas i begge retninger, om permanent tovejskapacitet i modsat retning (»fysisk transmissionskapacitet i modsat retning«) eller
 - b) en anmodning om en undtagelse fra forpligtelsen til at muliggøre tovejskapacitet.

Transmissionssystemoperatørerne bestræber sig på at forelægge et fælles forslag eller en fælles anmodning om undtagelse. I tilfælde af et forslag om at muliggøre tovejskapacitet kan transmissionssystemoperatørerne fremsætte et begrundet forslag om omkostningsfordeling på tværs af grænserne. Forelæggelsen skal ske senest den 1. december 2018 for alle sammenkoblinger, som var etableret den 1. november 2017, og efter færdiggørelsen af en gennemførlighedsundersøgelse, men før begyndelsen af den tekniske detailprojekteringsfase for nye sammenkoblinger.

3. Efter modtagelse af forslaget eller anmodningen om undtagelse hører de berørte kompetente myndigheder uden forsinkelse de kompetente myndigheder og, for så vidt disse ikke er de kompetente myndigheder, de nationale regulerende myndigheder i den medlemsstat, der i henhold til risikovurderingen kunne have gavn af transmissionskapaciteten i modsat retning, samt agenturet og Kommissionen om forslaget eller anmodningen om undtagelse. De adspurgte myndigheder kan fremsætte en udtalelse inden for fire måneder efter modtagelse af anmodningen om høring.
4. De berørte regulerende myndigheder træffer senest seks måneder efter modtagelsen af det fælles forslag, jf. artikel 5, stk. 6 og 7, efter at have hørt de berørte projektiværksættere koordinerede afgørelser om fordelingen på tværs af grænserne af de investeringsomkostninger, der påhviler hver af projektets transmissionssystemoperatører. Hvis de berørte regulerende myndigheder ikke er nået til enighed inden for denne frist, underretter de straks de berørte kompetente myndigheder.
5. De berørte kompetente myndigheder træffer en koordineret afgørelse på grundlag af risikovurderingen, oplysningerne opregnet i denne forordnings artikel 5, stk. 5, og de udtalelser, der er modtaget efter høringen i henhold til dette bilags punkt 3, og under hensyntagen til gasforsynings sikkerheden og bidraget til det indre gasmarked. Denne koordinerede afgørelse træffes inden for to måneder. Fristen på to måneder begynder at løbe efter den frist på fire måneder, der gælder for de i dette bilags punkt 3 omhandlede udtalelser, medmindre alle udtalelser er modtaget forinden, eller efter den i dette bilags punkt 4 omhandlede frist på seks måneder, som de berørte regulerende myndigheder har til at vedtage en koordineret afgørelse. Den koordinerede afgørelse skal:

▼B

- a) acceptere forslaget om tovejskapacitet. En sådan afgørelse omfatter en cost-benefit-analyse og en tidsplan for gennemførelsen og ordninger om den efterfølgende udnyttelse og ledsages af den koordinerede afgørelse om den i punkt 4 omhandlede omkostningsfordeling på tværs af grænserne, udarbejdet af de berørte regulerende myndigheder
 - b) indrømme eller forlænge en midlertidig undtagelse for en periode på højst fire år, hvis cost-benefit-analysen, som følger med afgørelsen, viser, at transmissionskapacitet i modsat retning ikke vil forbedre gasforsynings-sikkerheden i nogen relevant medlemsstat, eller hvis investeringsomkostningerne i betydelig grad overstiger de forventede fordele for gasforsyningssikkerheden, eller
 - c) kræve, at transmissionssystemoperatørerne ændrer og på ny forelægger deres forslag eller anmodning om en undtagelse inden for en periode på højst fire måneder.
6. De berørte kompetente myndigheder forelægger straks den koordinerede afgørelse for de kompetente myndigheder og de nationale regulerende myndigheder, der har forelagt en udtalelse i henhold til punkt 3, de berørte regulerende myndigheder, agenturet og Kommissionen, herunder de udtalelser, der er modtaget efter høringen i henhold til punkt 3.
 7. Inden for to måneder efter modtagelsen af den koordinerede afgørelse kan de kompetente myndigheder, der er omhandlet i punkt 6, fremsætte deres indsigelser mod den koordinerede afgørelse og fremsende dem til de berørte kompetente myndigheder, som har truffet afgørelsen, agenturet og Kommissionen. Indsigelserne skal være begrænset til faktiske omstændigheder og vurderinger, navnlig omkostningsfordeling på tværs af grænserne, som ikke indgik i høringen i henhold til punkt 3.
 8. Inden for tre måneder fra modtagelsen af den koordinerede afgørelse, jf. punkt 6, afgiver agenturet en udtalelse vedrørende den koordinerede afgørelses elementer, under hensyntagen til eventuelle indsigelser, og forelægger udtalelsen for alle berørte kompetente myndigheder og de i punkt 6 omhandlede kompetente myndigheder og Kommissionen.
 9. Inden for fire måneder efter modtagelse af agenturets udtalelse, jf. punkt 8, kan Kommissionen vedtage en afgørelse, som anmoder om ændringer af den koordinerede afgørelse. Enhver sådan afgørelse fra Kommissionen træffes på grundlag af kriterierne i punkt 5, begrundelsen for de berørte myndigheders afgørelse og agenturets udtalelse. De berørte kompetente myndigheder efterkommer Kommissionens anmodning ved at ændre deres afgørelse inden for en frist på fire uger.
- Træffer Kommissionen ikke afgørelse inden for den førnævnte frist på fire måneder, anses den for ikke at have rejst indsigelser mod de berørte kompetente myndigheders afgørelse.
10. Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke har kunnet vedtage en koordineret afgørelse inden for fristen fastsat i punkt 5, eller hvis de berørte regulerende myndigheder ikke kan nå til enighed om omkostningsfordelingen inden for fristen fastsat i punkt 4, underretter de berørte kompetente myndigheder agenturet og Kommissionen herom senest den dag, hvor fristen udløber. Inden for fire måneder fra modtagelsen af disse oplysninger vedtager Kommissionen efter eventuelt at have hørt agenturet en afgørelse, som omfatter alle de elementer af en koordineret afgørelse, der er anført i punkt 5, med undtagelse af en omkostningsfordeling på tværs af grænserne, og forelægger denne afgørelse for de berørte kompetente myndigheder og agenturet.

▼B

11. Hvis Kommissionens afgørelse i henhold til dette bilags punkt 10 kræver tovejskapacitet, vedtager agenturet senest tre måneder fra modtagelse af Kommissionens afgørelse en afgørelse, som omfatter omkostningsfordelingen på tværs af grænserne i overensstemmelse med artikel 5, stk. 7, i denne forordning. Agenturet skal, inden det træffer en sådan afgørelse, høre de berørte regulerende myndigheder og transmissionssystemoperatørerne. Hvis agenturet er nødt til at anmode om yderligere oplysninger, kan fristen på tre måneder forlænges med en yderligere periode på to måneder. Den yderligere periode løber fra dagen efter modtagelsen af de fuldstændige oplysninger.
12. Kommissionen, agenturet, de kompetente myndigheder, de nationale regulerende myndigheder og transmissionssystemoperatørerne sikrer, at forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.
13. Undtagelser fra forpligtelsen til at muliggøre tovejskapacitet, som er indrømmet i medfør af forordning (EU) nr. 994/2010, forbliver gyldige, medmindre Kommissionen eller de øvrige berørte medlemsstater anmoder om revision, eller de udløber.

BILAG IV

Model for den fælles risikovurdering

Modellen udfyldes på et sprog, som aftales inden for risikogruppen.

Generelle oplysninger

— Medlemsstater i risikogruppen

— Navnet på de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for udarbejdelsen af risikovurderingen ⁽¹⁾.

1. Beskrivelse af systemet

Giv en kort beskrivelse af risikogruppens gassystem, omfattende:

- a) de vigtigste tal for gasforbrug ⁽²⁾: samlet årligt gasforbrug (mio. m³) og opdeling efter kundetype ⁽³⁾, efterspørgsel i spidsbelastningsperioder (samlet og opdelt efter forbrugerkategori i mio. m³/dag)
- b) en beskrivelse af funktionen af risikogruppens gassystem: vigtigste strømme (ind/ud/transit), indgangs/udgangspunkternes infrastrukturkapacitet ind i og ud af regionen og pr. medlemsstat, herunder udnyttelsesgrad, LNG-faciliteter (maksimal kapacitet pr. dag, udnyttelsesgrad og adgangsordning) osv.
- c) fordeling af gasimportkilder pr. oprindelsesland så vidt muligt ⁽⁴⁾
- d) en beskrivelse af den rolle som lagerfaciliteter med relevans for risikogruppen har, herunder adgang på tværs af grænserne:
 - i) lagerkapaciteten (samlet og forbrugsgas) i forhold til efterspørgslen i opvarmningssæsonen
 - ii) den maksimale daglige udtrækskapacitet ved forskellige beholdningsniveauer (ideelt set med fulde lagre og beholdninger i slutningen af sæsonen)
- e) en beskrivelse af indenlandsk produktions rolle i risikogruppen:
 - i) produktionsmængden for så vidt angår det samlede årlige gasforbrug
 - ii) den maksimale produktionskapacitet pr. dag
- f) en beskrivelse af gas' rolle i elproduktionen (f.eks. betydning, rolle som backup for vedvarende energikilder), herunder kapacitet af gasfyret produktion (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet) og kraftvarme (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet).

⁽¹⁾ Hvis en kompetent myndighed har uddelegeret denne opgave, anføres navn på det eller de organer, der er ansvarlige for udarbejdelsen af denne risikovurdering på myndighedens vegne.

⁽²⁾ Til den første vurdering anvendes data fra de seneste to år. Ved ajourføringer anvendes data fra de seneste fire år.

⁽³⁾ Herunder industrikunder, elproduktion, fjernvarme, husstande, servicesektoren og andre (anfør kundetype omfattet heraf). Angiv også forbrugsmængden for beskyttede kunder.

⁽⁴⁾ Beskriv de anvendte metoder.

▼B**2. Infrastrukturstandard (artikel 5)**

Beskriv beregningerne af $N - 1$ -formlen eller $N - 1$ -formlerne på regionalt niveau for risikogruppen, hvis det er aftalt med risikogruppens kompetente myndigheder, og den eksisterende tovejskapacitet, på følgende måde:

- a) $N - 1$ -formel
 - i) identifikationen af den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for risikogruppen
 - ii) beregningen af $N - 1$ -formlen på regionalt niveau
 - iii) en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (f.eks. angives for EP_m kapaciteten for alle indgangspunkter, der tages i betragtning under denne parameter)
 - iv) en angivelse af de anvendte metoder og forudsætninger, hvis sådanne er anvendt, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. D_{max}) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)
- b) tovejskapacitet
 - i) angiv de sammenkoblingspunkter, der har tovejskapacitet, og den maksimale tovejskapacitet
 - ii) anfør de ordninger, der gælder for brugen af transmissionskapacitet i modsat retning (f.eks. afbrydelig kapacitet)
 - iii) angiv sammenkoblingspunkter, hvor en undtagelse er indrømmet i henhold til artikel 5, stk. 4, varigheden af undtagelsen og årsagerne til, at den er indrømmet.

3. Afdækning af risici

Beskriv den vigtigste grænseoverskridende risiko med henblik på hvilken risikogruppen blev oprettet, og risikofaktorerne i flere tilfælde, der kunne få denne risiko til at indtræde, samt sandsynligheden herfor og konsekvenserne heraf.

Ikkeudtømmende liste over risikofaktorer, der kun skal medtages i vurderingen, hvis det ifølge den relevante kompetente myndighed er relevant:

- a) politiske
 - gasforsyningsafbrydelse fra tredjelande af forskellige årsager
 - politisk uro (i oprindelseslandet eller i et transitland)
 - krig/borgerkrig (i oprindelseslandet eller i et transitland)
 - terrorisme
- b) teknologiske
 - eksplosioner/brande

▼B

- brande (anlægsinternt)
 - lækager
 - utilstrækkelig vedligehold
 - udstyrssvigt (starter ikke, svigter under driften osv.)
 - strømmangel (eller mangel på anden energikilde)
 - IKT-svigt (hardware- eller softwarefejl, internet, SCADA-problemer osv.)
 - cyberangreb
 - virkninger af gravearbejde (udgravning, pilotering), jord- og anlægsarbejder osv.
- c) kommercielle/markedsrelaterede/finansielle
- aftaler med leverandører i tredjelande
 - kommercielle tvister
 - tredjelandsenheders kontrol over infrastruktur af betydning for gasforsyningssikkerheden, hvilket bl.a. kan indebære risiko for underinvestering, underminering af diversificeringsindsatsen eller manglende overholdelse af EU-retten
 - prissvingninger
 - underinvestering
 - pludselig uventet efterspørgsel i spidsbelastningsperioder
 - andre risici, som kan føre til strukturel underpræstation
- d) samfundsmæssige
- strejker (i forskellige beslægtede sektorer, f.eks. gassektoren, havne, transport osv.)
 - sabotage
 - vandalisme
 - tyveri
- e) naturskabte
- jordskælv
 - jordskred
 - oversvømmelser (kraftig regn, floder)
 - storme (havet)
 - laviner

▼B

— ekstreme vejrforhold

— brande (anlægseksterne, f.eks. nærliggende skove, græsområder osv.).

Analyse

- a) beskriv den vigtigste grænseoverskridende risiko og eventuelle andre relevante risikofaktorer for risikogruppen, herunder deres sandsynlighed og virkning samt samspil og vekselvirkninger mellem medlemsstaterne, i det omfang det er relevant
- b) beskriv de kriterier, der anvendes til at afgøre, om et system er udsat for store/uacceptable risici
- c) anfør et sæt relevante risikoscenarier, som svarer til risikokilderne, og beskriv, hvordan disse er valgt
- d) angiv, i hvilket omfang de scenarier, som er udarbejdet af ENTSOG, er inddraget.

4. Risikoanalyse og -vurdering

Foretag en analyse af det sæt af relevante risikoscenarier, der er anført i punkt 3. Inddrag i simuleringen af risikoscenarier de nuværende gasforsyningsikkerhedsforanstaltninger, såsom infrastrukturstandard beregnet ved brug af $N - 1$ -formlen, jf. bilag II, punkt 2, hvis det er relevant, og gasforsyningsstandard. For hvert risikoscenario:

- a) beskriv risikoscenariet i detaljer, herunder alle forudsætninger, og hvis det er relevant, de metoder, der ligger til grund for deres beregning
- b) beskriv i detaljer resultaterne af den gennemførte simulering, herunder dens kvantificerede konsekvenser (f.eks. mængden af ikkeleveret gas, de samfundsøkonomiske konsekvenser, konsekvenserne for fjernvarme, konsekvenserne for elproduktion).

5. Konklusioner

Beskriv den fælles risikovurderings vigtigste resultater, herunder kortlagte risikoscenarier, som kræver yderligere handling.

BILAG V

Model for den nationale risikovurdering

Generelle oplysninger

Navnet på den kompetente myndighed, som er ansvarlig for udarbejdelsen af denne risikovurdering ⁽¹⁾.

1. Beskrivelse af systemet

1.1. Giv en kort konsolideret beskrivelse af det regionale gassystem for hver risikogruppe ⁽²⁾, som medlemsstaten deltager i, omfattende:

- a) de vigtigste tal for gasforbrug ⁽³⁾: samlet årligt gasforbrug (mio. m³ og MWh) og opdeling efter kundetype ⁽⁴⁾, efterspørgsel i spidsbelastningsperioder (samlet og opdelt efter forbrugerkategori i mio. m³/dag)
- b) en beskrivelse af funktionen af de relevante risikogrupperes gassystem(er): vigtigste strømme (ind/ud/transit), indgangs/udgangspunkternes infrastrukturkapacitet ind i og ud af risikogruppernes region/regioner og pr. medlemsstat, herunder udnyttelsesgrad, LNG-faciliteter (maksimal kapacitet pr. dag, udnyttelsesgrad og adgangsordning) osv.
- c) fordeling i procent af gasimportkilder pr. oprindelsesland så vidt muligt ⁽⁵⁾
- d) en beskrivelse af den rolle, som lagerfaciliteter med relevans for risikogruppen har, herunder adgang på tværs af grænserne:
 - i) lagerkapaciteten (samlet og forbrugsgas) i forhold til efterspørgslen i opvarmningssæsonen
 - ii) den maksimale daglige udtrækskapacitet ved forskellige beholdningsniveauer (ideelt set med fulde lagre og niveauer i slutningen af sæsonen)
- e) en beskrivelse af indenlandsk produktions rolle i risikogruppen eller risikogrupperne:
 - i) produktionsmængden for så vidt angår det samlede årlige gasforbrug
 - ii) den maksimale produktionskapacitet pr. dag og beskrivelse af, hvordan den kan dække det maksimale forbrug pr. dag
- f) en beskrivelse af gas' rolle i elproduktionen (f.eks. betydning, rolle som backup for vedvarende energikilder), herunder kapacitet af gasfyret produktion (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet) og kraftvarme (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet).

⁽¹⁾ Hvis den kompetente myndighed har uddelegeret denne opgave, anføres navn på det eller de organer, der er ansvarlige for udarbejdelsen af denne risikovurdering på myndighedens vegne.

⁽²⁾ For nemheds skyld forelægges oplysningerne på risikogruppernes højeste niveau, hvis det er muligt, og oplysningerne slås sammen, hvis det er nødvendigt.

⁽³⁾ Til den første vurdering anvendes data fra de seneste to år. Ved ajourføringer anvendes data fra de seneste fire år.

⁽⁴⁾ Herunder industrikunder, elproduktion, fjernvarme, husstande, servicesektoren og andre (anfør kundetype omfattet heraf). Angiv også forbrugsmængden for beskyttede kunder.

⁽⁵⁾ Beskriv de anvendte metoder.

▼B

1.2. Giv en kort beskrivelse af medlemsstatens gassystem, som skal omfatte:

- a) de vigtigste tal for gasforbrug: samlet årligt gasforbrug (mio. m³) og opdeling efter kundetype og efterspørgsel i spidsbelastningsperioder (mio. m³/dag)
- b) en beskrivelse af, hvordan gassystemet fungerer på nationalt niveau, herunder infrastrukturer (i det omfang de ikke er omfattet af punkt 1.1, litra b)). Medtag systemet for L-gas, hvis relevant
- c) identifikationen af den nøgleinfrastruktur, der er relevant for gasforsyningssikkerheden
- d) fordeling på nationalt niveau af gasimportkilder pr. oprindelsesland så vidt muligt
- e) en beskrivelse af, hvilken rolle oplagring spiller, med angivelse af:
 - i) lagerkapaciteten (samlet og forbrugsgas) i forhold til efterspørgslen i opvarmningssæsonen
 - ii) den maksimale daglige udtrækskapacitet ved forskellige beholdningsniveauer (ideelt set med fulde lagre og beholdninger i slutningen af sæsonen)
- f) en beskrivelse af rollen af indenlandsk produktion med angivelse af:
 - i) produktionsmængden for så vidt angår det samlede årlige gasforbrug
 - ii) den maksimale produktionskapacitet pr. dag.
- g) en beskrivelse af gas' rolle i elproduktionen (f.eks. betydning, rolle som backup for vedvarende energikilder), herunder kapacitet af gasfyret produktion (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet) og kraftvarme (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet).

2. **Infrastrukturstandard (artikel 5)**

Beskriv, hvordan infrastrukturstandarden overholdes, herunder de vigtigste værdier, der indgår i $N - 1$ -formlen, og alternative muligheder for dens overholdelse (med direkte forbundne medlemsstater, foranstaltninger på efterspørgselssiden) og den eksisterende tovejskapacitet, på følgende måde:

- a) $N - 1$ -formlen:
 - i) identifikationen af den største enkeltstående gasinfrastruktur
 - ii) beregningen af $N - 1$ -formlen på nationalt niveau
 - iii) en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved deres beregning (f.eks. angives for EP_m kapaciteten for alle indgangspunkter, der tages i betragtning under denne parameter)
 - iv) en angivelse af de anvendte metoder, hvis sådanne er anvendt, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. D_{max}) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)

▼B

- v) en forklaring af resultaterne af beregningen af $N - 1$ -formlen for et lagerniveau på henholdsvis 30 % og 100 % af den maksimale arbejdsvolumen
 - vi) en forklaring af de vigtigste resultater af simuleringen af $N - 1$ -formlen ved hjælp af en hydraulisk model
 - vii) hvis det besluttes af medlemsstaten, en beregning af $N - 1$ -formlen ved anvendelse af foranstaltninger på efterspørgselssiden:
 - beregning af $N - 1$ -formlen i overensstemmelse med bilag II, punkt 2
 - beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (hvis der er tale om andre tal end dem, der er beskrevet i punkt 2, litra a), nr. iii)
 - angiv de anvendte metoder, hvis nogen anvendes, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. $D_{\max}$) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)
 - forklar de markedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden, som er vedtaget/vil blive vedtaget for at kompensere for en gasforsyningsafbrydelse og dennes forventede virkning (D_{eff})
 - viii) hvis det er aftalt med de kompetente myndigheder i den eller de relevante risikogrupper eller med direkte forbundne medlemsstater, fælles beregning/beregninger af $N - 1$ -formlen:
 - beregning af $N - 1$ -formlen i overensstemmelse med bilag II, punkt 5
 - beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved deres beregning (hvis der er tale om andre tal end dem, der er beskrevet i punkt 2, litra a), nr. iii))
 - angiv de anvendte metoder og forudsætninger, hvis nogen anvendes, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. $D_{\max}$) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)
 - forklar de aftalte ordninger, der skal sikre opfyldelse af $N - 1$ -formlen
- b) tovejskapacitet:
- i) angiv de sammenkoblingspunkter, der har tovejskapacitet, og den maksimale tovejskapacitet
 - ii) angiv de ordninger, der gælder for brugen af transmissionskapacitet i modsat retning (f.eks. afbrydelig kapacitet)
 - iii) angiv sammenkoblingspunkter, hvor en undtagelse er indrømmet i henhold til artikel 5, stk. 4, varigheden af undtagelsen og årsagerne til, at den er indrømmet.

▼B**3. Afdækning af risici**

Beskriv de risikofaktorer, som kunne have en negativ indvirkning på gasforsynings sikkerheden i medlemsstaten, samt sandsynligheden herfor og konsekvenserne heraf.

Ikkeudtømmende liste over typer af risikofaktorer, der kun skal medtages i vurderingen, hvis de ifølge den kompetente myndighed er relevante:

a) politiske:

- gasforsyningsafbrydelse fra tredjelande af forskellige årsager
- politisk uro (i oprindelseslandet eller i et transitland)
- krig/borgerkrig (i oprindelseslandet eller i et transitland)
- terrorisme

b) teknologiske:

- eksplosioner/brande
- brande (anlægsinternt)
- lækager
- utilstrækkeligt vedligehold
- udstyrssvigt (starter ikke, svigter under driften osv.)
- strømmangel (eller mangel på anden energikilde)
- IKT-svigt (hardware- eller softwarefejl, internet, SCADA-problemer osv.)
- cyberangreb
- virkninger af gravearbejde (udgravning, piloting), jord- og anlægsarbejder osv.

c) kommercielle/markedsrelaterede/finansielle:

- aftaler med leverandører i tredjelande
- kommercielle tvister
- tredjelandsenheders kontrol over infrastruktur af betydning for forsynings sikkerheden, hvilket bl.a. kan indebære risiko for underinvestering, underminering af diversificeringsindsatsen eller manglende overholdelse af EU-retten
- prissvingninger
- underinvestering
- pludselig uventet efterspørgsel i spidsbelastningsperioder
- andre risici, som kan føre til strukturel underpræstation

▼B

- d) samfundsmæssige:
 - strejker (i forskellige beslægtede sektorer, f.eks. gassektoren, havne, transport osv.)
 - sabotage
 - vandalisme
 - tyveri
- e) naturskæbte:
 - jordskælv
 - jordskred
 - oversvømmelser (kraftig regn, floder)
 - storme (havet)
 - laviner
 - ekstreme vejrforhold
 - brande (anlægseksterne, f.eks. nærliggende skove, græsområder osv.).

Analyse:

- a) kortlæg de relevante risikofaktorer for medlemsstaten, herunder deres sandsynlighed og virkning
- b) beskriv de kriterier, der anvendes til at afgøre, om et system er udsat for store/uacceptable risici
- c) anfør et sæt relevante risikoscenarier, som svarer til risikofaktorerne og sandsynligheden herfor, og beskriv, hvordan disse er valgt.

4. Risikoanalyse og -vurdering

Foretag en analyse af det sæt af relevante risikoscenarier, der er anført i punkt 3. Inddrag i simuleringen af risikoscenarier de nuværende gasforsyningssikkerhedsforanstaltninger, såsom infrastrukturstandard beregnet ved brug af $N - 1$ -formlen, jf. bilag II, punkt 2, og gasforsyningsstandard. For hvert risikoscenario:

- a) beskriv risikoscenariet i detaljer, herunder alle forudsætninger, og hvis det er relevant, de metoder, der ligger til grund for deres beregning
- b) beskriv i detaljer resultaterne af den gennemførte simulering, herunder dens kvantificerede konsekvenser (f.eks. mængden af ikkeleveret gas, de samfundsøkonomiske konsekvenser, konsekvenserne for fjernvarme, konsekvenserne for elproduktion).

5. Konklusioner

Beskriv de vigtigste resultater af den fælles risikovurdering, som medlemsstaterne har deltaget i, herunder kortlagte risikoscenarier, som kræver yderligere handling.

▼B*BILAG VI***Model for forebyggende handlingsplan***Generelle oplysninger*

— Medlemsstater i risikogruppen.

— Navnet på den kompetente myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af planen ⁽¹⁾.

1. Beskrivelse af systemet

1.1. Giv en kort konsolideret beskrivelse af de regionale gassystemer for hver risikogruppe ⁽²⁾, som medlemsstaterne deltager i, omfattende:

- a) de vigtigste tal for gasforbrug ⁽³⁾: samlet årligt gasforbrug (mio. m³) og opdeling efter kundetype ⁽⁴⁾, efterspørgsel i spidsbelastningsperioder (samlet og opdelt efter forbrugerkategori i mio. m³/dag)
- b) en beskrivelse af funktionen af risikogruppernes gassystem: vigtigste strømme (ind/ud/transit), indgangs/udgangspunkternes infrastrukturkapacitet ind i og ud af risikogrupperens region/regioner og pr. medlemsstat, herunder udnyttelsesgrad, LNG-faciliteter (maksimal kapacitet pr. dag, udnyttelsesgrad og adgangsordning) osv.
- c) fordeling af gasimportkilder pr. oprindelsesland så vidt muligt ⁽⁵⁾
- d) en beskrivelse af den rolle, som lagerfaciliteter med relevans for regionen har, herunder adgang på tværs af grænserne:
 - i) lagerkapaciteten (samlet og forbrugsgas) i forhold til efterspørgslen i opvarmningssæsonen
 - ii) den maksimale daglige udtrækskapacitet ved forskellige beholdningsniveauer (ideelt set med fulde lagre og beholdninger i slutningen af sæsonen).
- e) en beskrivelse af indenlandsk produktions rolle i regionen:
 - i) produktionsmængden for så vidt angår det samlede årlige gasforbrug
 - ii) den maksimale produktionskapacitet pr. dag.
- f) en beskrivelse af gas' rolle i elproduktionen (f.eks. betydning, rolle som backup for vedvarende energikilder), herunder kapacitet af gasfyrret produktion (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet) og kraftvarme (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet)

⁽¹⁾ Hvis en kompetent myndighed har uddelegeret denne opgave, anføres navn på det eller de organer, der er ansvarlige for udarbejdelsen af planen på myndighedens vegne.

⁽²⁾ For nemheds skyld forelægges oplysningerne på risikogruppernes højeste niveau, hvis det er muligt, og oplysningerne slås sammen, hvis det er nødvendigt.

⁽³⁾ Til den første plan anvendes data fra de seneste to år. Ved ajourføringer anvendes data fra de seneste fire år.

⁽⁴⁾ Herunder industrikunder, elproduktion, fjernvarme, husstande, servicesektoren og andre (anfør kundetype omfattet heraf).

⁽⁵⁾ Beskriv de anvendte metoder.

▼B

- g) en beskrivelse af energieffektivitetsforanstaltningers rolle og deres virkning for det samlede årlige gasforbrug.

1.2. Giv en kort beskrivelse af gassystemet pr. medlemsstat, som skal omfatte:

- a) de vigtigste tal for gasforbrug: samlet årligt gasforbrug (mio. m³) og opdeling efter kundetype og efterspørgsel i spidsbelastningsperioder (mio. m³/dag)
- b) en beskrivelse af, hvordan gassystemet fungerer på nationalt niveau, herunder infrastruktur (i det omfang de ikke er omfattet af punkt 1.1, litra b))
- c) identifikationen af den nøgleinfrastruktur, der er relevant for forsynings-sikkerheden
- d) fordeling på nationalt niveau af gasimportkilder pr. oprindelsesland så vidt muligt
- e) en beskrivelse af, hvilken rolle oplagring spiller i medlemsstaten, med angivelse af:
 - i) lagerkapaciteten (samlet og forbrugsgas) i forhold til efterspørgslen i opvarmningssæsonen
 - ii) den maksimale daglige udtrækskapacitet ved forskellige beholdningsniveauer (ideelt set med fulde lagre og beholdninger i slutningen af sæsonen).
- f) en beskrivelse af rollen af indenlandsk produktion med angivelse af:
 - i) produktionsmængden for så vidt angår det samlede årlige gasforbrug
 - ii) den maksimale produktionskapacitet pr. dag.
- g) en beskrivelse af gas' rolle i elproduktionen (f.eks. betydning, rolle som backup for vedvarende energikilder), herunder kapacitet af gasfyret produktion (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet) og kraftvarme (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet)
- h) en beskrivelse af energieffektivitetsforanstaltningers rolle og deres virkning for det samlede årlige gasforbrug.

2. **Resumé af risikovurderingen**

Beskriv kort resultaterne af den relevante fælles og nationale risikovurdering, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 7, herunder:

- a) en liste over vurderede scenarier og en kort beskrivelse af forudsætningerne for hvert scenario samt de konstaterede risici/mangler
- b) risikovurderingens vigtigste konklusioner.

▼B**3. Infrastrukturstandard (artikel 5)**

Beskriv, hvordan infrastrukturstandarden overholdes, herunder de vigtigste værdier, der indgår i $N - 1$ -formlen, og alternative muligheder for dens overholdelse (med nabomedlemsstater, foranstaltninger på efterspørgselsiden) og den eksisterende tovejskapacitet, på følgende måde:

3.1. $N - 1$ -formel

- i) identifikationen af den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for regionen
- ii) beregningen af $N - 1$ -formlen på regionalt niveau
- iii) en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (f.eks. angives for EP_m kapaciteten for alle indgangspunkter, der tages i betragtning under denne parameter)
- iv) en angivelse af de anvendte metoder og forudsætninger, hvis sådanne er anvendt, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. D_{max}) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag).

3.2. Nationalt niveau**a) $N - 1$ -formel**

- i) identifikationen af den største enkeltstående gasinfrastruktur
- ii) beregningen af $N - 1$ -formlen på nationalt niveau
- iii) en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (f.eks. angives for EP_m kapaciteten for alle indgangspunkter, der tages i betragtning under denne parameter)
- iv) en angivelse af de anvendte metoder, hvis relevant, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. D_{max}) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)
- v) hvis det besluttet af medlemsstaten, beregning af $N - 1$ -formlen ved anvendelse af foranstaltninger på efterspørgselssiden:
 - beregningen af $N - 1$ -formlen i overensstemmelse med bilag II, punkt 2
 - en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (hvis der er tale om andre tal end dem, der er beskrevet i dette bilags punkt 3, litra a), nr. iii)
 - en angivelse af de anvendte metoder, hvis sådanne er anvendt, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. D_{max}) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)
 - en forklaring af de markedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden, som er vedtaget/vil blive vedtaget for at kompensere for en gasforsyningsafbrydelse og dennes forventede virkning (D_{eff})

▼B

- vi) hvis det er aftalt med de kompetente myndigheder i den eller de relevante risikogrupper eller med de direkte forbundne medlemsstater fælles beregning/beregninger af $N - 1$ -formlen:

- beregningen af $N - 1$ -formlen i overensstemmelse med bilag II, punkt 5

- en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (hvis der er tale om andre tal end dem, der er beskrevet i dette bilags punkt 3, litra a), nr. iii))

- en angivelse af de anvendte metoder og forudsætninger, hvis sådanne er anvendt, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. $D_{\max}$) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)

- en forklaring af de aftalte ordninger, der skal sikre overholdelse af $N - 1$ -formlen

- b) tovejskapacitet

- i) angiv de sammenkoblingspunkter, der har tovejskapacitet, og den maksimale tovejskapacitet

- ii) anfør de ordninger, der gælder for brugen af transmissionskapacitet i modsat retning (f.eks. afbrydelig kapacitet)

- iii) angiv sammenkoblingspunkter, hvor en undtagelse er indrømmet i henhold til artikel 5, stk. 4, varigheden af undtagelsen og årsagerne til, at den er indrømmet.

4. Overholdelse af forsyningsstandarden (artikel 6)

Beskriv, hvilke foranstaltninger der er vedtaget for at overholde forsyningsstandarden samt eventuelle forhøjede forsyningsstandarde eller yderligere forpligtelser, der er pålagt af hensyn til gasforsyningsikkerheden:

- a) definition af beskyttede kunder, der anvendes, herunder kategorier af omfattede kunder og deres årlige gasforbrug (pr. kategori, nettoværdi og andel af det nationale samlede årlige gasforbrug)

- b) gasmængder, der kræves for at overholde forsyningsstandarden i overensstemmelse med de scenarier, der er beskrevet i artikel 6, stk. 1, første afsnit

- c) kapacitet, der kræves for at overholde forsyningsstandarden i overensstemmelse med de scenarier, der er beskrevet i artikel 6, stk. 1, første afsnit

- d) foranstaltning/foranstaltninger iværksat for at overholde forsyningsstandarden:

- i) en beskrivelse af foranstaltningen/foranstaltningerne

- ii) adressater

- iii) beskrivelse af ethvert system til forudgående overvågning af overholdelsen af forsyningsstandarden, såfremt et sådant findes

- iv) sanktionsordning, hvis relevant

▼B

- v) beskriv pr. foranstaltning:
 - de økonomiske konsekvenser, effektiviteten og lønsomheden af foranstaltningen
 - foranstaltningens konsekvenser for miljøet
 - foranstaltningernes konsekvenser for forbrugerne
- vi) i tilfælde af anvendelse af ikkemarkedsbaserede foranstaltninger (pr. foranstaltning):
 - begrund hvorfor foranstaltningen er nødvendig (dvs. hvorfor forsyningssikkerheden ikke kan sikres udelukkende ved brug af markedsbaserede foranstaltninger)
 - begrund hvorfor foranstaltningen er forholdsmæssig (dvs. hvorfor den ikkemarkedsbaserede foranstaltning er det mindst restriktive middel til at opnå den ønskede virkning)
 - fremlæg en analyse af foranstaltningens virkninger:
 - 1) for andre medlemsstaters forsyningssikkerhed
 - 2) for det nationale marked
 - 3) for det indre marked
- vii) i tilfælde af at foranstaltningerne indføres den 1. november 2017 eller derefter, fremlæg et kort resumé af konsekvensanalysen, eller et link til den offentlige konsekvensanalyse for foranstaltningen/foranstaltningerne, som foretages i henhold til artikel 9, stk. 4
- e) beskriv, hvis det er relevant, eventuelle forhøjede forsyningsstandarder eller yderligere forpligtelser, der er pålagt af hensyn til gasforsynings-sikkerheden:
 - i) en beskrivelse af foranstaltningen/foranstaltningerne
 - ii) mekanismen til at nedsætte dem til de sædvanlige værdier i solidaritetens ånd og i overensstemmelse med artikel 13
 - iii) beskriv, hvis det er relevant, eventuelle nye forhøjede forsyningsstandarder eller yderligere forpligtelser, der er pålagt af hensyn til gasforsynings-sikkerheden, den 1. november 2017 eller derefter
 - iv) adressater
 - v) berørte gasmængder og kapaciteter
 - vi) angiv hvordan denne foranstaltning opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 2.

5. Forebyggende foranstaltninger

Beskriv de forebyggende foranstaltninger, der er etableret, eller er ved at blive vedtaget:

- a) beskriv hver af de forebyggende foranstaltninger, der er vedtaget pr. konstateret risiko, jf. risikovurderingen, og beskriv:
 - i) deres nationale eller regionale dimension
 - ii) deres økonomiske konsekvenser, effektivitet og lønsomhed
 - iii) deres konsekvenser for kunder

▼B

Hvor det er relevant, angives også:

- foranstaltninger med sigte på at forbedre sammenkoblinger mellem nabomedlemsstater
- foranstaltninger med sigte på diversificering af gasforsyningsruter og -kilder
- foranstaltninger med sigte på at beskytte nøgleinfrastruktur af betydning for forsyningssikkerheden for så vidt denne er underlagt tredjelandsheders kontrol (herunder, hvis relevant, generel eller sektorspecifik lovgivning om investeringsscreening, særlige rettigheder for bestemte andelshavere osv.)

b) beskriv andre foranstaltninger, som ikke er vedtaget på grundlag af risikovurderingen, men som har en positiv virkning på den eller de relevante risikogrupper/medlemsstaters forsyningssikkerhed

c) hvor der anvendes ikkemarkedsbaserede foranstaltninger (pr. foranstaltning):

- i) begrund, hvorfor foranstaltningen er nødvendig (dvs. hvorfor forsyningssikkerheden ikke kan sikres udelukkende ved brug af markedsbaserede foranstaltninger)
- ii) begrund, hvorfor foranstaltningen er forholdsmæssig (dvs. hvorfor den ikkemarkedsbaserede foranstaltning er det mindst restriktive middel til at opnå den ønskede virkning)

iii) foretag en analyse af foranstaltningens virkninger:

- begrund, hvorfor foranstaltningen er nødvendig (dvs. hvorfor forsyningssikkerheden ikke kan sikres udelukkende ved brug af markedsbaserede foranstaltninger)
- begrund, hvorfor foranstaltningen er forholdsmæssig (dvs. hvorfor den ikkemarkedsbaserede foranstaltning er det mindst restriktive middel til at opnå den ønskede virkning)
- foretag en analyse af foranstaltningens virkninger:

- 1) for andre medlemsstaters forsyningssikkerhed
- 2) for det nationale marked
- 3) for det indre marked
- 4) forklar, i hvilket omfang effektivitetsforanstaltninger, herunder på efterspørgselssiden, har været under overvejelse som et middel til at øge forsyningssikkerheden
- 5) forklar, i hvilket omfang vedvarende energikilder har været under overvejelse som et middel til at øge forsyningssikkerheden.

6. Andre foranstaltninger og forpligtelser (f.eks. sikker drift af systemet)

Beskriv andre foranstaltninger og forpligtelser, som er pålagt naturgasvirksomheder og andre relevante organer, der sandsynligvis vil have indflydelse på gasforsyningssikkerheden, f.eks. forpligtelser til en sikker drift af systemet, herunder, hvem der ville blive påvirket af denne forpligtelse, samt de omfattede gasmængder. Forklar præcist hvornår og hvordan disse foranstaltninger ville finde anvendelse.

▼B**7. Infrastrukturprojekter**

- a) beskriv kommende infrastrukturprojekter, herunder projekter af fælles interesse i de relevante risikogrupper, med en skønnet tidsplan for deres gennemførelse, kapaciteter og skønnet virkning for gasforsyningssikkerheden i risikogruppen
- b) angiv, hvordan infrastrukturprojekter tager højde for den tiårige europæiske netudviklingsplan (TYNDP), der er udarbejdet af ENTSOG i medfør af artikel 8, stk. 10, i forordning (EF) nr. 715/2009

8. Offentlige serviceforpligtelser med relevans for forsyningssikkerheden

Anfør de bestående offentlige serviceforpligtelser med relevans for forsyningssikkerheden, og giv en kort beskrivelse af dem (ved mere detaljerede oplysninger vedlægges disse som bilag). Forklar tydeligt, hvem der skal opfylde forpligtelsen og hvordan. Beskriv, hvis det er relevant, hvordan og hvornår disse offentlige serviceforpligtelser vil blive anvendt.

9. Høring af interesserede parter

Beskriv i overensstemmelse med denne forordnings artikel 8, stk. 2, den mekanisme, der anvendes til og resultaterne af de høring, der gennemføres i forbindelse med udarbejdelsen af planen og nødplanen sammen med:

- a) gasvirksomheder
- b) relevante organisationer, som repræsenterer privatkunders interesser
- c) relevante organisationer, som repræsenterer industrielle gaskunders interesser, herunder elproducenter
- d) nationale regulerende myndigheder.

10. Regional dimension

Angiv eventuelle nationale omstændigheder og foranstaltninger med relevans for forsyningssikkerheden, som ikke er nævnt i de foregående afsnit af planen.

Angiv, hvordan der er taget hensyn til eventuelle bemærkninger, som er modtaget efter den høring, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2.

11.1. Beregning af $N - 1$ på risikogruppeniveau, hvis det er aftalt med risikogruppens kompetente myndigheder

$N - 1$ -formlen

- a) identifikationen af den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for risikogruppen
- b) beregningen af $N - 1$ -formlen på risikogruppeniveau
- c) en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (f.eks. angives for EP_m kapaciteten for alle indgangspunkter, der tages i betragtning under denne parameter)
- d) en angivelse af de anvendte metoder og forudsætninger, hvis sådanne er anvendt, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. D_{max}) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag).

11.2. Samarbejdsmekanismer

Beskriv de mekanismer, der anvendes til samarbejde med andre medlemsstater i de relevante risikogrupper, herunder med henblik på udarbejdelse af grænseoverskridende foranstaltninger i den forebyggende handlingsplan og nødplanen.

Beskriv de mekanismer, der anvendes til samarbejde med andre medlemsstater i forbindelse med udformning og vedtagelse af de nødvendige bestemmelser ved anvendelsen af artikel 13.

▼B

11.3. Forebyggende foranstaltninger

Beskriv de forebyggende foranstaltninger, der er etableret, er ved at blive vedtaget i risikogruppen, eller som følger af regionale aftaler:

a) beskriv hver af de forebyggende foranstaltninger, der er vedtaget pr. konstateret risiko, jf. risikovurderingen, og beskriv:

- i) deres konsekvenser for risikogruppens medlemsstater
- ii) deres økonomiske konsekvenser, effektivitet og lønsomhed
- iii) deres konsekvenser for miljøet
- iv) deres konsekvenser for kunder.

Hvor det er relevant, angives også:

- foranstaltninger med sigte på at forbedre sammenkoblinger mellem nabomedlemsstater
- foranstaltninger med sigte på diversificering af gasforsyningsruter og -kilder
- foranstaltninger med sigte på at beskytte nøgleinfrastruktur af betydning for forsyningssikkerheden for så vidt denne er underlagt tredjelandsheders kontrol (herunder, hvis relevant, generel eller sektorspecifik lovgivning om investeringsscreening, særlige rettigheder for bestemte andelshavere osv.)

b) beskriv andre foranstaltninger, som ikke er vedtaget på grundlag af risikovurderingen, men som har en positiv virkning på risikogruppens forsyningssikkerhed

c) hvor der anvendes ikkemarkedsbaserede foranstaltninger (pr. foranstaltning):

- i) begrund, hvorfor foranstaltningen er nødvendig (dvs. hvorfor forsyningssikkerheden ikke kan sikres udelukkende ved brug af markedsbaserede foranstaltninger)
- ii) begrund, hvorfor foranstaltningen er forholdsmæssig (dvs. hvorfor den ikkemarkedsbaserede foranstaltning er det mindst restriktive middel til at opnå den ønskede virkning)

iii) foretag en analyse af en sådan foranstaltnings virkninger:

- begrund, hvorfor foranstaltningen er nødvendig (dvs. hvorfor forsyningssikkerheden ikke kan sikres udelukkende ved brug af markedsbaserede foranstaltninger)
- begrund, hvorfor foranstaltningen er forholdsmæssig (dvs. hvorfor den ikkemarkedsbaserede foranstaltning er det mindst restriktive middel til at opnå den ønskede virkning)
- foretag en analyse af en sådan foranstaltnings virkninger:
 - 1) for andre medlemsstaters forsyningssikkerhed
 - 2) for det nationale marked
 - 3) for det indre marked

d) forklar, i hvilket omfang effektivitetsforanstaltninger, herunder på efterspørgselssiden, har været under overvejelse som et middel til at øge forsyningssikkerheden

e) forklar, i hvilket omfang vedvarende energikilder har været under overvejelse som et middel til at øge forsyningssikkerheden.

BILAG VII

Model for nødplan

Generelle oplysninger

Navnet på den kompetente myndighed, som er ansvarlig for udarbejdelsen af den foreliggende plan ⁽¹⁾.

1. Fastlæggelse af kriseniveauer

- a) angiv det organ, der er ansvarligt for erklæringen af hvert kriseniveau, og de procedurer, der skal følges i forbindelse med hver enkelt erklæring
- b) hvis de forefindes, angiv indikatorer og parametre, der anvendes til at afgøre, om en begivenhed kan føre til en væsentlig forringelse af forsyningssituationen, og til at træffe afgørelse om erklæring af et bestemt kriseniveau.

2. Foranstaltninger, som skal vedtages for hvert kriseniveau ⁽²⁾

2.1. Tidligt varslingsniveau

Beskriv de foranstaltninger, der skal anvendes i denne situation, og anfør pr. foranstaltning:

- i) en kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
- ii) beskriv den procedure, der skal følges, hvis en sådan findes
- iii) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at håndtere virkningen af enhver begivenhed eller til at forberede sig på begivenheden
- iv) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører.

2.2. Alarmniveau

- a) beskriv de foranstaltninger, der skal anvendes i denne situation, og anfør pr. foranstaltning:
 - i) en kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) beskriv den procedure, der skal følges, hvis en sådan findes
 - iii) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at håndtere situationen på alarmniveau
 - iv) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører
- b) beskriv de rapporteringsforpligtelser, der pålægges naturgasvirksomheder på alarmniveau.

⁽¹⁾ Hvis en kompetent myndighed har uddelegeret denne opgave, anføres navn på det eller de organer, der er ansvarlige for udarbejdelsen af planen på myndighedens vegne.

⁽²⁾ Angiv regionale og nationale foranstaltninger.

▼B**2.3. Nødsituationsniveau**

- a) opstil en liste over på forhånd fastsatte foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselssiden, der har til formål at stille gas til rådighed i tilfælde af en nødsituation, herunder kommercielle aftaler mellem de parter, der deltager i sådanne foranstaltninger, og kompensationsmekanismerne for naturgasvirksomheder, hvor dette er relevant
- b) beskriv de markedsbaserede foranstaltninger, der skal anvendes i denne situation, og anfør pr. foranstaltning:
 - i) en kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) beskriv den procedure, der skal følges
 - iii) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at afbøde situationen på nødsituationsniveau
 - iv) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører
- c) beskriv de ikkemarkedsbaserede foranstaltninger, der er planlagt eller skal gennemføres for nødsituationsniveauet, og angiv pr. foranstaltning:
 - i) en kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) fremlæg en vurdering af behovet for en sådan foranstaltning for at håndtere en krise, herunder omfanget af dens anvendelse
 - iii) beskriv i detaljer proceduren for at gennemføre foranstaltningen (f.eks. hvad der udløser iværksættelsen af foranstaltningen, og hvem der træffer afgørelse herom)
 - iv) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at afbøde situationen på nødsituationsniveau som et supplement til markedsbaserede foranstaltninger
 - v) vurder andre virkninger af foranstaltningen
 - vi) begrund hvordan foranstaltningen opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 11, stk. 6
 - vii) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører
- d) beskriv de rapporteringsforpligtelser, der pålægges naturgasvirksomhederne.

3. Særlige foranstaltninger for elektricitet og fjernvarme

- a) fjernvarme
 - i) angiv kort den sandsynlige virkning af en gasforsyningsafbrydelse i fjernvarmesektoren
 - ii) anfør foranstaltninger og tiltag, der skal iværksettes for at afbøde den mulige virkning af en gasforsyningsafbrydelse i fjernvarmesektoren. Alternativt anføres det, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt at vedtage særlige foranstaltninger

▼B

- b) forsyning af elektricitet produceret ved hjælp af gas
 - i) angiv kort den sandsynlige virkning af en gasforsyningsafbrydelse i elsektoren
 - ii) anfør de foranstaltninger og tiltag, der skal iværksættes for at afbøde den mulige virkning af en gasforsyningsafbrydelse i elsektoren. Alternativt anføres, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt at vedtage særlige foranstaltninger
 - iii) anfør de mekanismer/gældende bestemmelser, som sikrer passende samordning, herunder for udveksling af oplysninger, mellem de vigtigste aktører i gassektoren og elsektoren, navnlig transmissions-systemoperatører, på forskellige kriseniveauer.

4. Kriseleder eller krisehold

Angiv, hvem der er kriseleder, og definér dennes rolle.

5. De forskellige aktørers roller og ansvarsområder

- a) definér pr. kriseniveau følgende aktørers roller og ansvarsområder, herunder deres samspil med de kompetente myndigheder og i givet fald med den nationale regulerende myndighed:
 - i) naturgasvirksomheder
 - ii) industrikunder
 - iii) de relevante elproducenter
- b) definér pr. kriseniveau roller og ansvarsområder for de kompetente myndigheder og organer, der har fået uddelegeret opgaver.

6. Foranstaltninger vedrørende ikkebeskyttede kunders uberettigede forbrug

Beskriv, hvilke foranstaltninger der er etableret til så vidt muligt og uden at bringe gassystemets sikre og pålidelige drift i fare eller skabe usikre situationer at forhindre uberettiget forbrug af gas, der er beregnet til beskyttede kunder i en nødsituation, af kunder, der ikke er beskyttede kunder. Angiv arten af foranstaltningen (administrativ, teknisk osv.), vigtigste aktører og procedurer, der skal følges.

7. Test af nødplaner

- a) angiv tidsplanen for responssimuleringer af nødsituationer i realtid
- b) angiv de involverede aktører, procedurer og konkrete simulerede høj- og middelstressniveauscenarier.

For så vidt angår ajourføringer af nødplanen: Beskriv kort de test, der er gennemført, siden den seneste nødplan blev forelagt, og de vigtigste resultater heraf. Angiv, hvilke foranstaltninger der er vedtaget som følge af disse test.

8. Regional dimension**8.1. Foranstaltninger, som skal vedtages for hvert kriseniveau:****8.1.1. Tidligt varslingsniveau:**

Beskriv de foranstaltninger, der skal anvendes i denne situation, og anfør pr. foranstaltning:

▼B

- i) kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
- ii) beskriv den procedure, der skal følges, hvis en sådan findes
- iii) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at håndtere virkningerne af enhver begivenhed eller til at forberede sig på begivenheden
- iv) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører.

8.1.2. Alarmniveau

- a) beskriv de foranstaltninger, der skal anvendes i denne situation, og anfør pr. foranstaltning:
 - i) kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) beskriv den procedure, der skal følges, hvis en sådan findes
 - iii) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at håndtere virkningerne af enhver begivenhed eller til at forberede sig på begivenheden
 - iv) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører
- b) beskriv de rapporteringsforpligtelser, der pålægges naturgasvirksomhederne på alarmniveau.

8.1.3. Nødsituationsniveau

- a) opstil en liste over på forhånd fastsatte foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselssiden, der har til formål at stille gas til rådighed i tilfælde af en nødsituation, herunder kommercielle aftaler mellem de parter, der deltager i sådanne foranstaltninger, og kompensationsmekanismerne for naturgasvirksomheder, hvor dette er relevant
- b) beskriv de markedsbaserede foranstaltninger, der skal anvendes i denne situation, og anfør pr. foranstaltning:
 - i) kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) beskriv den procedure, der skal følges
 - iii) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at afbøde situationen på nødsituationsniveau
 - iv) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører
- c) beskriv de ikkemarkedsbaserede foranstaltninger, der er planlagt eller skal gennemføres for nødsituationsniveauet, og angiv pr. foranstaltning:
 - i) kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) giv en vurdering af behovet for en sådan foranstaltning for at håndtere en krise, herunder omfanget af dens anvendelse

▼B

- iii) beskriv i detaljer proceduren for at gennemføre foranstaltningen (f.eks. hvad der udløser iværksættelsen af foranstaltningen, og hvem der træffer afgørelse herom)
 - iv) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at afbøde situationen på nødsituationsniveau som et supplement til markedsbaserede foranstaltninger
 - v) vurder andre virkninger af foranstaltningen
 - vi) begrund hvordan foranstaltningen opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 11, stk. 6
 - vii) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører
 - d) beskriv de rapporteringsforpligtelser, der pålægges naturgasvirksomhederne.
- 8.2. Samarbejdsmekanismer:
- a) beskriv de mekanismer, der findes til brug ved samarbejde i hver af de relevante risikogrupper og til at sikre passende samordning for hvert kriseniveau. Beskriv — i det omfang, de findes, og ikke er omhandlet under punkt 2 — beslutningsprocedurerne for en passende respons på regionalt niveau for hvert kriseniveau
 - b) beskriv de mekanismer, der findes til brug ved samarbejde med andre medlemsstater uden for risikogrupperne og til at samordne indsatsen for hvert kriseniveau.
- 8.3. Solidaritet mellem medlemsstater
- a) beskriv de aftalte ordninger blandt direkte forbundne medlemsstater, der skal sikre anvendelsen af solidaritetsprincippet, jf. artikel 13
 - b) beskriv, hvis det er relevant, de aftalte ordninger mellem medlemsstater, der er forbundet med hinanden gennem et tredjeland, for at sikre anvendelsen af solidaritetsprincippet, jf. artikel 13.

*BILAG VIII***Liste over ikkemarkedsbaserede gasforsynings sikkerhedsforanstaltninger**

Ved udarbejdelsen af den forebyggende handlingsplan og nødplanen tager den kompetente myndighed, udelukkende i en nødsituation, bidraget fra den følgende vejledende og ufuldstændige liste over foranstaltninger i betragtning:

a) foranstaltninger på udbudssiden:

- anvendelse af strategiske gaslagre
- tvungen anvendelse af alternative brændsler (f.eks. i overensstemmelse med Rådets direktiv 2009/119/EF ⁽¹⁾)
- tvungen anvendelse af elektricitet, som produceres på grundlag af andre kilder end gas
- tvungen forhøjelse af gasproduktionsniveauerne
- tvunget lagerudtræk

b) foranstaltninger på efterspørgselssiden:

- forskellige skridt til tvungen begrænsning af efterspørgslen, herunder:
- tvungen brændselsomlægning
- tvungen anvendelse af afbrydelige kontrakter, hvor de ikke anvendes i fuld udstrækning som led i markedsbaserede foranstaltninger
- tvungen frakobling af belastning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter (EUT L 265 af 9.10.2009, s. 9).

BILAG IX

Sammenligningstabel

Forordning (EU) nr. 994/2010	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 8	Artikel 6
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 4	Artikel 8
Artikel 5	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 4
—	Artikel 15
—	Artikel 16
Artikel 14	Artikel 17
—	Artikel 18
—	Artikel 19
Artikel 16	Artikel 20
Artikel 15	Artikel 21
Artikel 17	Artikel 22
Bilag I	Bilag II
Artikel 7	Bilag III
Bilag IV	Bilag I
—	Bilag IV
—	Bilag V
—	Bilag VI
—	Bilag VII
Bilag II	—
Bilag III	Bilag VIII
—	Bilag IX